

DINAMO BUCUREȘTI —

CÎȘTIGĂTOARE A „CUPEI ROMÂNIEI”

Duminică, pe stadionul „23 August”, după un meci care a avut toate atributele unei veritabile finale de mare competiție, DINAMO BUCUREȘTI a întrecut pe Rapid cu 3—1, cîștigînd astfel „CUPA ROMÂNIEI”, ediția 1967—1968.

Iată lotul echipei deținătoare a pretiosului trofeu:

De la stînga la dreapta, rîndul de sus: Popa, Boc, Sălceanu, Dinu, Ștefan; rîndul din mijloc: Datcu, Pirvu, Stoenscu, antrenorul Bazil Marian, Ghergheli,

Nunweiller VI, Niculescu; rîndul de jos: Pircălab, Lucescu, Varga, Dumitrache, Frățilă, Naghi, Haidu.

Lipsește NUNWEILLER III, a cărui fotografie o publicăm în pag. 6, unde îl veți vedea pe căpitanul echipei dinamoviste purtînd fericit „Cupa României”.

Foto: J. ZVONESCHI

Pagina 3:

Proiectul regulamentului
de transferări
nu este acceptabil
PROPUNEM AMÎNAREA APLICĂRII
LUI CU UN AN

ARBITRI STRĂINI LA „BARAJE”

Duminică încep la Timișoara, Brașov și Arad meciurile turneelor de baraj pentru Divizia A și Divizia B. Reamintim jocurile:

TIMIȘOARA (Divizia A): Progresul București-Crișul Oradea (stadionul 1 Mai) și St. roșu Brașov-Politehnica Galați (stadionul C.F.R.).

BRAȘOV (Divizia B): Victoria Roman-Chimia Rm. Vilcea (stadionul Tineretului) și Gloria Birlad-Progresul Brăila (stadionul Metrom).

ARAD (Divizia B): Gaz Metan Medias-A. S. Cugir (stadionul U.T.A.) și Chimica Fierăveni-Metalul Tr. Severin (stadionul C.F.R.).

Intîlnirile (care vor avea loc în 28 și 30 iunie) vor fi conduse de arbitri străini: SARKA, SLAVA și KALLAS (Cehoslovacia), CIUMAKOV, RADULEV și MATTEEV (Bulgaria), EKSZTAJN, ELINSKI și MAJDAN (Polonia). Aceștia vor fi delegați pe rînd la centru, și vor fi, ajutați la tușă de arbitri români.

Pagina 9:

REPORTERII NOȘTRI PESTE HOTARE

- Interviu cu Herrera
- Prezentarea clubului Chelsea

Campionatele inter-județene

BRAȘOV — COVASNA

Intrecerea celor 12 echipe angrenate în campionatul inter-județean, s-a încheiat. În ultima etapă avea să se stabilească doar câștigătorul întrecerii, intrucit pînă la această etapă erau cunoscute cele trei echipe care urmează a promova în Divizia C.

Întîlnirea decisivă pentru supremație s-a desfășurat la Tohan, pe terenul propriu al formației Torpedo, în care cele două pretendenți la titlu — gazdele și respectiv Colorom Codlea — își disputau înfrîngerea. Mai bine orientate în teren și acționînd cu mai multă hotărîre în fazele decisive, gazdele au reușit să se impună de la început și să câștige în final cu 3-1 (2-0).

Torpedo Zărnești reprezintă colectivul de muncă al uzinelor „6 Martie” din Tohan. De pregătirea ei s-a îngrijit antrenorul Gh. Marinescu, căruia miile de spectatori prezenți la această finală i-au făcut o frumoasă demonstrație de simpatie.

C. GRUIA
corespondent

1. Torpedo Zărnești	22 13 7 2 46-13 33
2. Colorom Codlea	22 13 6 3 39-13 32
3. Carpați Braș.	22 9 9 4 28-16 27
4. Precizia Săcele	22 8 7 7 25-19 23
5. Politehnica Brașov	22 9 5 8 29-26 23
6. Celuloza Zărnești	22 8 6 8 27-26 22
7. Forest. Tg. Sec.	22 10 2 10 28-36 22
8. Măgura Codlea	22 9 3 10 29-30 21
9. Textila Prelmer	22 7 3 12 32-35 17
10. Carpați Covasna	22 5 7 10 21-27 17
11. Hidromecanica Brașov	22 6 5 11 32-35 17
12. Ceramica Feldioara	22 4 2 16 20-69 10

În urma rezultatelor înregistrate, au promovat în Divizia C formațiile Torpedo Zărnești, Colorom Codlea și Carpați Brașov.

HUNEDOARA — ALBA

S-a consumat ultimul act al campionatului inter-județean, ediția 1967-1968. Principalele pretendenți la promovare în seriile din Valea Jiului și Valea Mureșului au obținut victorii: Preparația Petrila — Știința Petroșeni 0-1, Minerul Ghelari — I.G.O. Hunedoara 3-0, I.R.A. Brad — Aurul Brad 0-2.

Pentru neprezentări la meciurile

pe care le aveau de susținut și alte abateri de la disciplina competițională, Șurianul Săsciori și Aurul Certej au fost eliminate din campionat. În ultima etapă a absentat nemotivat și C.F.R. Teiuș.

SERIA VALEA JIULUI

1. Șta. Petroșeni	22 17 2 3 50-13 36
2. Min. Ghelari	22 13 3 6 50-22 29
3. Min. Teiuș	22 12 2 8 49-24 26
4. Min. Aninoasa	22 9 7 6 33-27 25
5. Min. Uricani	22 10 3 9 31-41 23
6. Parîngul Lonea	22 9 4 9 38-32 22
7. Constr. Lupeni	22 8 6 8 46-42 22
8. Prep. Petrila	22 7 6 9 16-30 20
9. Constr. Huned.	22 7 3 12 24-32 17
10. Min. Vulcan	22 7 3 12 30-51 17
11. I.G.O. Huned.	22 6 4 12 17-33 16
12. Abatorul Hațeg	22 5 1 16 19-53 11

SERIA VALEA MUREȘULUI

1. Aurul Zlatna	22 17 2 3 62-14 36
2. Aurul Brad	22 15 3 4 72-18 33
3. Dacia Orăștie	22 15 2 5 54-17 32
4. Textila Sebeș	22 15 0 7 65-29 30
5. C.F.R. Simeria	22 12 4 6 47-25 28
6. Mecanica Cugir	22 13 2 7 50-31 28
7. Unirea Alba	22 8 5 9 38-40 21
8. I.R.T.A. Brad	22 7 2 13 34-62 16
9. Energia Deva	22 6 2 14 23-58 14
10. C.F.R. Teiuș	22 6 1 15 45-63 13
11. Șurianul Săsciori	22 3 1 18 12-77 7
12. Aurul Certej	22 2 0 20 11-97 4

Au promovat în Divizia C Știința Petroșeni, Minerul Ghelari, Aurul Zlatna și Aurul Brad.

MEHEDINȚI — DOLOJ — CORJ

Primele trei echipe din fiecare serie au avut de-a lungul campionatului o comportare constantă. Autorapid Craiova a condus cu autoritate în seria a II-a, revenind astfel, după o absență de numai un an, în Divizia C. A pasionat, în aceeași serie, disputa pentru ocuparea locului trei, dintre Energetica Tr. Severin, Metalurgistul Sadu și S.M.T. Simian. Slab s-a comportat în acest campionat echipa Răsăritul Caracal, care în ultimii ani a atacat mereu titlul de campioană a fostei regiuni Oltenia. Locul șapte în clasament nu-i onorează aspirațiile.

ST. GURGUI
corespondent

SERIA I

1. Steagul roșu Pienița	22 16 3 3 57-21 35
2. Dunărea Calafat	22 16 1 5 54-26 33
3. Progresul Băiș	22 15 3 4 54-28 33
4. Armata Craiova	22 11 6 5 44-21 28
5. Unirea Craiova	22 10 4 8 41-24 24
6. Metalul Craiova	22 10 3 9 36-34 23
7. Răsăritul Caracal	22 9 2 11 40-43 20
8. Gloria Bălești	22 9 2 11 40-55 20
9. Recoita Urziceni	22 9 1 12 29-16 19
10. Progr. Cr.	22 8 2 12 34-38 18
11. Recoita Dăbuleni	22 1 19 14-40 5
12. Unirea Amărășu	22 1 2 19 5-58 4

1. Autorapid Craiova	22 15 5 2 64-16 35
2. Minerul Motru	22 15 2 5 65-14 32
3. Energetica Tr. Severin	22 14 4 4 51-27 32
4. Metalurgistul Sadu	22 13 4 5 72-27 30
5. S.M.T. Simian	22 11 7 4 35-19 29
6. Electrica Craiova	22 8 6 8 41-26 22
7. Progresul Cîrcea	22 10 2 10 38-53 22
8. C.I.L. Tg. Jiu	22 9 3 10 45-57 21
9. Constructorul Craiova	22 6 1 15 30-47 13
10. Gilortul Cărbunești	22 5 3 14 25-63 13
11. Min. Rovinari	22 3 3 16 20-66 9
12. Petrolul Tîlceni	22 3 0 19 21-92 6

Au promovat în Divizia C primele trei echipe din cele două serii.

BIHOR — ARAD

S-a lăsat cortina peste mult discutatul campionat inter-județean Arad-Bihor. Unele rezultate au dat naștere la suspiciuni în ceea ce privește ocuparea locului II din seria Nord. Iată câteva scoruri care, oricît de... firave ar fi fost unele dintre echipe, cu greu puteau fi prevăzute: Bihoreana Marghita — Tractorul Nușfalău 19-0, Tractorul — Voința Oradea 0-18.

Un alt aspect neplăcut l-a constituit și faptul că o parte din echipe nu s-au prezentat în repetate rânduri la jocurile programate, ele fiind excluse din campionat (Biharia Vascău, Voința Inand, Minerul Ip). S-au semnalat deficiențe de ordin organizatoric din partea unor secții ca Recoita Butești, Foresta Tileagd, Voința Simian, Măgura Șimleu.

ILIE GHÎȘA
corespondent

1. Dinamo Oradea	22 16 5 1 86-12 37
2. Bihoreana Marghita	22 15 5 2 70-15 35
3. Voința Oradea	22 13 6 3 73-22 34
4. Recoita Valea lui Mihai	22 10 7 5 47-21 27
5. Minerul Sărmășag	22 11 5 4 54-34 27
6. Minerul Voievozi	22 11 3 8 48-31 25
7. Stăruința Săculeni	22 10 2 10 38-43 22
8. Măgura Șimleu	22 8 2 12 40-53 18
9. Minerul Ip	22 5 3 14 27-41 13
10. Voința Șimian	22 5 3 14 38-68 13
11. Recoita Dîlosig	22 4 1 17 25-92 8
12. Tractorul Nușfalău	22 1 2 19 10-124 4

SERIA SUD

1. Știința Oradea	22 16 3 3 53-12 35
2. Unirea Oradea	22 14 6 2 54-14 34
3. Crișana Sebiș	22 13 3 6 40-19 29
4. Victoria Incu	22 10 6 6 40-26 26
5. Victoria Criș	22 12 1 9 30-24 25
6. Foresta Băiș	22 11 1 10 37-37 23
7. Foresta Tileagd	22 10 1 11 41-36 21
8. Crișul Ineu	22 8 5 9 25-25 21
9. Recoita Butești	22 8 3 11 26-48 19
10. Unirea Sintana	22 8 2 12 25-38 18
11. Biharia Vascău	22 3 1 18 13-54 7
12. Voința Inand	22 2 0 20 18-69 4

Au promovat în „C” primele două formații din fiecare serie.

MARGHITA — MUREȘ

După cum reiese dintr-o citire fugăre a clasamentelor, lupta pentru înfrîngerea a fost mai strînsă în prima serie, printre principalele competitori numărîndu-se Mureșul Luduș, Voința Tîrnăveni, Avîntul Reghin și Unirea Tîrnăveni. În seria a II-a, primul loc a revenit detașat Lemnarului Odorhei. Consemnăm că nici una dintre cele șase echipe din Tg. Mureș n-a reușit să se claseze pe primele trei locuri care aduceau promovarea în Divizia C.

Iată ordinea celor mai eficași jucători, în urma clasamentului întocmit de comisia județeană de fotbal: Carol Szel (Lemnarul Odorhei) — 24 goluri, Ladislau Laszlo (Lemnarul) — 19 goluri, Coloman Lörincz (Unirea Cristur) și Ludovic Serfözö (Avîntul Reghin) — 15 goluri.

ION PAUȘ
corespondent

SERIA I

1. Mureșul Luduș	22 13 5 4 38-33 31
2. Voința Tîrnăveni	22 13 4 5 38-29 30
3. Avîntul Reghin	22 10 9 3 31-24 23
4. Unirea Tîrnăveni	22 14 0 8 35-26 23
5. Voința Reghin	22 9 5 8 39-31 23
6. Tractorul Sărmășag	22 10 2 10 41-37 22
7. Ciocanul Tg. Mureș	22 9 4 9 32-36 22
8. Oțelul Tg. Mureș	22 8 4 10 30-43 18
9. Voința M. Niraj	22 8 2 12 23-44 18
10. Stăruința Tg. Mureș	22 7 2 13 28-39 16
11. Energia Iernut	22 6 2 14 24-38 14
12. Energia Fintinele	22 6 1 15 31-50 13

SERIA A II-A

1. Lemnarul Odorhei	22 18 3 1 72-15 39
2. Minerul Bălan	22 12 4 6 43-22 28
3. Unirea Cristur	22 11 6 5 50-30 28
4. Lemnarul Tg. Mureș	22 11 5 4 44-24 27
5. Viitorul Tg. Mureș	22 10 3 9 28-31 23
6. Metalul Vlăhița	22 8 4 10 24-42 20
7. Gloria Tg. Mureș	22 7 5 10 23-26 19
8. Viitorul Gheorgheni	22 7 4 11 31-56 18
9. Apemin Borsec	22 6 5 11 23-40 17
10. Mureșul Toplița	22 6 4 12 26-40 16
11. Flam. roșie Sîntimbru	22 5 6 11 23-51 16
12. Minerul M. Ciuc	22 5 3 14 18-34 23

Au promovat în Divizia C primele trei clasate din fiecare serie.

Echipa ȘTIINȚA PETROȘENI, câștigătoare a seriei Valea Jiului din campionatul inter-județean Hunedoara-Alba. Studenții din Petroșeni alcătuiesc de multă vreme o formație redutabilă

TABERELE TINEREȚII

150 de juniori selecționați din țară se vor pregăti vara la Piatra Neamț, Rîmnicea Vilcea și Tîrgu Jiu

P e agenda federației, două acțiuni foarte importante luna viitoare: taberele de vară pentru juniori. Anul acesta ele vor fi în număr de 5, avînd însă profiluri diferite. Una, care va concentra elementele cele mai talentate și care va avea loc între 4 și 28 iulie la P. Neamț, are ca scop pregătirea și formarea unei echipe. De fapt, lotul de juniori cu care se va lucra în această tabără coincide cu lotul reprezentativ pregătit pentru viitoarea ediție a Turneului U.E.F.A. Celelalte patru tabere urmăresc instruirea la un nivel superior și formarea de jucători în special pe posturile care se dovedesc deficitare la echipele divizionare.

Cum au fost selecționați cei 150 de juniori care vor fi reuniti la P. Neamț, Bistrița, Rm. Vilcea și Tg. Jiu? Ei au fost urmăriți în cursul trialurilor organizate în toate județele în luna aprilie. În afară de acest criteriu de apreciere a talentului și perspectivei, la baza selecției au stat și unele observații făcute la jocurile campionatului de juniori, de tineret (în care au activat și juniorii) și din Divizia B și C (acolo unde jucau fotbalști sub 18 ani), precum și recomandările unor antrenori. În baza datelor culese, un colectiv de antrenori cu specializare în munca de instruire cu juniori, format din Gh. Ola, D. Teodorescu, C. Ardeleanu, Șt. Stănculescu, I. Kluge și Ilie Savu, a dat forma definitivă loturilor pentru tabere și a elaborat înregul plan de pregătire, care au fost supuse apoi spre aprobare comisiei centrale de juniori F.R.F.

Iată cele cinci loturi de juniori:

LOTUL A (în fond, lotul reprezentativ largit, la P. Neamț, între 4 și 28 iulie): V. Iordache (Politehnica Iași), S. Trofin (Laminorul Brăila), I. Negru (Unirea Dej) — portari; M. Morărașu (Dinamo Bacău), I. Constantin (Flacăra Moreni), Gr. Cristache (Steaua 23 August Buc.), I. Grigorie (Metalul Tîrgoviște), Gh. Vărzaru (Chimia Făgăraș), M. Matei (Progresul Buc.), V. Cosma (C.F.R. Pașcani), D. Gherman (Tractorul Brașov), I. Ghirca (Ind. Sirmel C. Turzii), D. Manda (Unirea Drăgășani), Șt. Grigorie (Steaua Buc.) — fundași; C. Ștefănescu (Steaua Buc.), I. Naom (Steaua 23 August Buc.), V. Simionas (Dinamo Bacău), C. Pană (F.C. Argeș Pitești), M. Sirbu (Mureșul Deva) — mijlocași; R. Ionescu (Progresul Buc.), Gh. Dumbrău (Gaz metan Medias), I. Di. ma (Politehnica Timișoara), M. Petreanu (Rapid Buc.), I. Helvet (Victoria Carei), R. Leac (Oțelul Galați), A. Caniaro (A.S.A. Tg. Mureș), I. Munteanu („U” Cluj) I. Hainal (A.S.A. Tg. Mureș), L. Drăgoi (Chimia Făgăraș), P. Văcaru (Carbochim Cluj) — înaintași. Jucătorii sînt născuți între anii 1950-1953, majoritatea în 1951. Colectivul de antrenori: GH. OLA, N. GORGORIN, GH. DUMITRESCU, AL. APOLZAN.

LOTUL B (cu juniori de perspectivă imediată, susceptibili să fie promovați la A; la P. Neamț, între 4-28 iulie): D. Ariciu (F.C. Argeș Pitești), I. Ilie (Jiul Petroșeni), Gh. Ziller (Minerul B. Mare) — portari; V. Curavale (Steaua Buc.), Al. Rădulescu (Metalul Buc.), I. Boit (Steaua 23 August Buc.), M. Coman (Petrolul Ploiești), G. Apolzan (Steaua Buc.), Al. Sătmăreanu (Crișul Oradea), V. Dobru (Dinamo Buc.), Ad. Calciu (Oțelul Galați), D. Nistor (S.S.E. Sibiu) — fundași; A. Beldean (Progresul Buc.), I. Crăciunescu („U” Craiova), Cr. Sătmăreanu (Dinamo Buc.), V. Niță (Cechiul P. Neamț), V. Cozarec (Petrolul Ploiești), V. Vișan (C.F.R. Cluj) — mijlocași; I. Bathori (Metalul S. Mare), I. A. Todirescu (U.T.A.), I. Kohl (C.S.M. Reșița), Arc. Bardi (Chimia Tîrnăveni), D. Bujor (Rapid Buc.), D. Popovici (St. roșie Bacău), St. Georgevici (Electromotor Tim.), înaintași. Jucătorii sînt născuți între 1950-1952. Colectivul de antrenori: C. ARDELEANU, A. MERCEA, M. BÎRSAN, CR. MACRI.

TABARA DE LA BISTRIȚA, 18 iulie — 4 august: I. Nicodim (S.S.E. Sibiu), Șt. Stana (Steaua 23 August Buc.), C. Chiriac (Oțelul Galați), — portari; R. Stanciu (Dinamo Buc.), Gh. Ene (Rapid Buc.), Tr. Stoica (Steaua 23 August Buc.), Gh. Zamfir (Petrolul Boldești), Gh. Din (F.C. Argeș Pitești), P. Flopeanu (Unirea Focșani), M. Caraimihal (Dinamo Buc.), V. Lăcătuși (Bod Brașov), G. Căter (Dunărea Brăila) — fundași; M. Tepeșuș (Steaua 23 August Buc.), Al. Dobre (Rapid Buc.), Gh. Dragomir (Dinamo Buc.), M. Munteanu („U” Cluj), C. Iorga (J.K. Nr. 1 Tulcea), C. Ghete (F.C. Argeș Pitești), Sorin Lăzar (Dinamo Buc.), Gh. Radu (Rapid Buc.) — mijlocași; R. Chibala (Oțelul Galați), Vl. Preda (Steaua Buc.), C. David (Rapid Buc.), V. Măstăse (Progresul Buc.), V. Aikene (Steaua 23 August Buc.), S. Peligrad și Oct. Guine (F.C. Argeș Pitești), M. Deacu (Dinamo Buc.), C. Niță (S.U.T. Galați), C. Sorescu (F.C. Argeș Pitești) — înaintași. Jucătorii sînt născuți între 1951-1954. Colectivul de antrenori: ILIE SAVU, V. BALUTIU, P. STANILA, AL. MESZAROS.

TABARA DE LA RM. VILCEA, 18 iulie — 4 august: I. Nicodim (S.S.E. Sibiu), Șt. Stana (Steaua 23 August Buc.), C. Chiriac (Oțelul Galați), — portari; R. Stanciu (Dinamo Buc.), Gh. Ene (Rapid Buc.), Tr. Stoica (Steaua 23 August Buc.), Gh. Zamfir (Petrolul Boldești), Gh. Din (F.C. Argeș Pitești), P. Flopeanu (Unirea Focșani), M. Caraimihal (Dinamo Buc.), V. Lăcătuși (Bod Brașov), G. Căter (Dunărea Brăila) — fundași; M. Tepeșuș (Steaua 23 August Buc.), Al. Dobre (Rapid Buc.), Gh. Dragomir (Dinamo Buc.), M. Munteanu („U” Cluj), C. Iorga (J.K. Nr. 1 Tulcea), C. Ghete (F.C. Argeș Pitești), Sorin Lăzar (Dinamo Buc.), Gh. Radu (Rapid Buc.) — mijlocași; R. Chibala (Oțelul Galați), Vl. Preda (Steaua Buc.), C. David (Rapid Buc.), V. Măstăse (Progresul Buc.), V. Aikene (Steaua 23 August Buc.), S. Peligrad și Oct. Guine (F.C. Argeș Pitești), M. Deacu (Dinamo Buc.), C. Niță (S.U.T. Galați), C. Sorescu (F.C. Argeș Pitești) — înaintași. Jucătorii sînt născuți între 1951-1954. Colectivul de antrenori: ST. STANCU, I. VOICA, L. IANOVSCU, EUG. JORDACHE.

TABARA DE LA TG. JIU, 18 iulie — 4 august: M. Purcaru (Metalul Tr. Severin), G. Lungu (Comerțul Alexandria), G. Ciupitu (Progresul Buc.) — portari; Al. Predet (Cimentul Tg. Jiu), V. Ciocan (Zlatna), V. Melinte (Steaua Buc.), C. Dumitriu (Progresul Buc.), I. Lixandru (Steaua 23 August Buc.), V. Nedelaru (Rapid Buc.), I. Grigore (Politehnica Iași), M. Drăgulea (Progresul Buc.) — fundași; Dan Diaconescu (Jiul Petroșeni), C. Donose („U” Craiova), M. Costea (Progresul Buc.), St. James (Steaua 23 August Buc.), V. Manea (Abatorul Hațeg), Gh. Georgescu și Gh. Dinu (Progresul Buc.) — mijlocași; Eremia Sumuleanu (Steaua 23 August Buc.), I. Vasilescu (Steaua Buc.), Gh. Rădulescu („U” Craiova), Matei Ghica (Dinamo Bacău), I. Ion, D. Răzescu și D. Carabulea (Steaua 23 August Buc.), D. Fătu (Politehnica Buc.), Fl. Militaru (Dinamo Buc.), Gr. Traian (Progresul Brăila), E. Gromostanu (Farul Constanța), Ar. Naghi (U.T.A.) — înaintași. Juniorii sînt născuți între 1950-1954. Colectivul de antrenori: L. KLUGE, I. VLAD, N. HELIZNA, AL. DAN.

D upă încheierea acestor tabere, lotul A de la P. Neamț și va continua pregătirea în vederea participării la Turneul speranțelor olimpice din Ungaria (8-19 august), iar lotul B va deveni o reprezentativă școlară, carea urmează să se asigure un program de activitate. Juniorii din celelalte trei tabere vor fi urmăriți la continuarea la echipele lor.

PROIECTUL

REGULAMENTULUI DE TRANSFERĂRI

NU ESTE ACCEPTABIL

ÎN FORMA

ȘI CU FONDUL

PREZENTAT!

PROPUNEM AMÂNAREA APLICĂRII LUI CU UN AN

In acest pasionant final de sezon, proiectul regulamentului de transferări a fost supus — și evenimentul se produce pentru prima oară — unei largi dezbateri publice. Că este un subiect care interesează cercuri largi, nu mai este nevoie să demonstrăm. Nenumăratele opinii exprimate de cititori în numărul trecut, ca și numeroasele scrisori care continuă să sosească la redacția noastră, constituie cea mai bună dovadă. Ele oglindesc interesul major cu care cercurile fotbalistice urmăresc orice problemă legată de bunul mers al activității acestui sport.

Firește, păreri exprimate sînt diverse, în raport cu poziția de pe care este privit proiectul, cu unghiul prin care sînt disecate diferitele lui prevederi. Sugestiile și propunerile făcute poartă această amprentă. Faptul nu trebuie să surprindă. Trebuie s-o spunem din capul locului, modul cum este redactat proiectul și cum caută să rezolve spinoasa problemă a transferărilor dă ocazie la nemulțumiri în plus. Și chiar din... plecare! Pentru că este de neînțeles înțirzierea cu care a fost elaborat și dat publicității un proiect „moșit” de atîta amar de vreme. Mai mult, atunci cînd a fost pus în discuție, s-a prevăzut un termen prea scurt pentru dezbateri temeinice, aprofundate și, cu atît mai mult, pentru revizuirea și punerea lui în aplicare.

Pe de altă parte, însăși forma proiectului stîrnește nemulțumiri, prin lipsă de claritate, de sistematizare, prin dese trimiteri „înainte-înapoi”, care-l fac greu de înțeles, confuz și chiar greu de aplicat, cum de altfel ne-au semnalat numeroși cititori. În această privință, aliniatul doi de la art. 3 din Secțiunea a II-a este un exemplu de neclaritate. De asemenea, felul în care sînt prezentate cazurile jucătorilor fără activitate timp de doi ani și ale celor care se transferă fără dezlegare, dar primesc drept de joc în partide oficiale abia după doi ani, duce la confuzii în privința a două categorii de jucători total distincte și care trebuie deosebite și tratate în chip diferit. Chiar unii comentatori au fost împinși spre această confuzie, considerînd drept carantină (valabilă în cazul jucătorilor transferați fără dezlegare) durata de doi ani după care un fotbalist care, din diferite motive, n-a mai putut juca, se poate legitima ca jucător nou. Și mai sînt și alte exemple, pe care nu le mai amintim.

Acest proiect ridică însă și probleme de fond, de structură, în ceea ce privește rezolvarea diferitelor cazuri de transferări.

Proiectul are și PĂRȚI BUNE, noi, față de regulamentul vechi:

TRANSFERĂRI PE TERMEN LIMITAT, ÎMPRUMUTUL DE JUCĂTORI, O SINGURĂ PERIOADĂ DE TRANSFERĂRI ÎNTRE ECHIPE DE ACEEAȘI CATEGORIE, DAR DE JOS ÎN SUS ÎN TOT CURSUL ANULUI, RECOMPENSAREA ECHIPELOR DE CATEGORIE INFERIOARĂ DE LA

vizie C, pentru că ambele sînt componente ale „primului eșalon”, trepte ale fotbalului de performanță. Și, atunci, de ce — de pildă — să nu li se confere, măcar echipelelor din „B”, același drept ca și celor din „A” de a putea transfera anual un număr de jucători în condițiile articolului 10 din proiectul de regulament? Sîntem de părere că — paralel cu preocuparea pentru crearea unor cluburi puternice — Divizia B merită o grijă cel puțin egală ca și Divizia A, cu atît mai mult cu cît de aici promovează anual echipe în prima categorie și interesul acestuia este ca formațiile care vin să fie cel puțin apropiate ca valoare. Istoria campionatului arată că numai echipele promovate din „B” (foarte puține din păcate) care au dispus de loturi corespunzătoare valoric au putut să

reziste ca joc și să se mențină la „A”. Restul au plecat cum au venit...

Un alt punct din proiect, viză comentat, îl constituie problema așa-zisă a „carantinei”, prevăzută de art. 9 pentru jucătorii care se transferă fără dezlegare. Durata de doi ani prevăzută pentru ca-

care-l menține acest proiect se referă la echipele militare și studentești, AL CĂROR NUMĂR SPORTISTE DE LA AN LA AN, ABSORBIND — prin beneficiul regulamentului — UN CONTINGENT DE JUCĂTORI TOT MAI MARE ÎN DAUNA CELORLALTE CATEGORII DE FORMAȚII. Echipele nu sînt puse nici acum pe picior de egalitate, chiar dacă proiectul încearcă prin unele prevederi (care introduc carantina, dar numai de o jumătate de campionat...) să limiteze aflulul de jucători într-un sens aproape unic. Și aceste privilegii, menținute, atrag asupra proiectului principalele critici ale opiniei publice sportive.

Aspecte de încheitate mai există. Ne oprim la cele semnalate, pe care le considerăm ca cele mai importante.

Socotim că acest proiect prezintă lacune de fond, că nu stabilește un regim egal de tratament pentru toate echipele, la toate nivelele, nu reușește să creeze un echilibru între stabilitatea (necesară) a loturilor și circulația (justificată) a jucătorilor, nu reglementează în mod clar și judicios, în cazul transferărilor, drepturile jucătorilor în raport cu cele ale echipelor.

Fără de aceste lacune și pentru motivul că nu este timp suficient nici pentru înlăturarea lor și nici pentru luarea în considerare a tuturor sugestiilor și propunerilor făcute, în vederea unei reale im-

RĂRI, iar pînă atunci să rămînă în vigoare cel actual.

Acest interval este absolut necesar pentru o aprofundare a problemelor legate de transferări și — în special — pentru rezolvarea lor echitabilă, pe lîngă revizuirea formei și resistemalizarea textelor. (În același timp, însă, socotim că trebuie puse la punct o serie de chestiuni de natură organizatorică-tehnică, pentru că regulamentul de transferări nu-l decît o piesă dintr-un angrenaj complex.)

ÎN PRIMUL RIND CREDEM CĂ TREBUIE REZOLVATĂ PROBLEMA ACTIVITĂȚII JUCĂTORILOR CARE PLEACĂ MILITARI SAU LA STUDII SUPERIOARE. Ei trebuie sprijiniți să-și îndeplinească cît mai bine aceste îndatoriri economice și sociale. Grijă trebuie îndreptată însă, în egală măsură și pentru a opri tendința unor elemente din fotbal (și cazuri sînt suficiente) de a deveni, de pildă, fotbaliști-studenți și nu studenți-fotbaliști, cu alte cuvinte folosind fotbalul ca „bilet de intrare” în diferite institute superioare, posibile care, în unele cazuri, le-a fost înlesnită pînă acum chiar de conducerea cluburilor studentești.

Pentru preîntîmpinarea unor asemenea eventualități există soluții și dacă nu se vrea urmat exemplul iugoslavilor (care în perioada de stagiul militar, de pildă, nu joacă fotbal) atunci SUGERĂM STUDIAREA ORGANIZĂRII UNOR CAMPIONATE DE CASĂ MILITARE ȘI STUDENTEȘTI ÎNTR-O FORMĂ VIABILĂ, temeinic puse la punct, care să asigure pe toată durata stagiului militar și în primii doi ani de studenție, continuarea instruirii sportive și activitatea prin jocuri, realizîndu-se în acest fel o îmbinare a celor două preocupări.

Dacă în doi ani de studenție tînrul fotbalist de bună valoare dă dovadă că studiază temeinic, își trece examenele, atunci el poate fi legitimat la echipa de fotbal a centrului universitar care activează în categorii superioare. De asemenea, tînrul fotbalist valoros care a urmat o școală de ofițeri sau subofițeri pe timpul stagiului militar și în continuare să poată fi legitimat la cluburile militare de performanță.

Noi credem că în acest fel ar avea de câștigat și fotbaliștii, și cluburile în cauză, și fotbalul.

O altă sugestie care ar putea ajuta în problema transferărilor și a promovării cadrelor, ar fi crearea posibilității pentru cluburile din Divizia A de a avea echipe proprii în campionatul județean și de juniori, eventual prin „adopția” unor formații din categoriile inferioare. De la acestea, transferul la echipa de Divizia A s-ar putea face, liber, jucătorii provenind — în acest caz — din pepinieră proprie.

Socotim că acționîndu-se în aceste direcții s-ar putea lămurii echitabil una din cele mai spinoase probleme ale fotbalului românesc, s-ar normaliza condițiile de creștere a jucătorilor în cluburi, cu certitudinea că acestea pot beneficia într-adevăr de produsul muncii lor de ani și ani.

Sugestiile revistei noastre:

1

AMÂNAREA CU UN AN A INTRĂRII ÎN VIGOARE A UNUI NOU REGULAMENT DE TRANSFERĂRI, PENTRU A FI ÎNTOCMIT TEMEINIC, CU PREVEDERI ECHITABILE PENTRU TOATE ECHIPELE, PERIOADĂ ÎN CARE SĂ FIE PREGĂTITE UNELE PREMISE EFICACE PENTRU ÎNDEPARTAREA LIPSURILOR ACTUALULUI PROIECT.

2

Organizarea, cu începere de la toamnă, a unor campionate de casă studentești și militare, periodice, largi, puternice.

3

Pe timpul stagiului militar și al primilor ani de studenție, fotbaliștii de competiție să joace în aceste campionate de casă, dacă nu au permisiunea de a activa în această perioadă în echipele de care aparțin.

4

Posibilitatea ca echipele de Divizia A să aibă ca pepinieră echipe de categorii inferioare, de la care să poată face liber transferări „de jos în sus”.

CARE JUCĂTORII SE TRANSFERĂ, CU SAU FĂRĂ DEZLEGARE, LA DIVIZIA A etc.

Dar, nota generală a proiectului nu lasă nici o îndoială că EL PERMANENTIZEAZĂ O SITUAȚIE PRIVILEGIATĂ, DEOARECE FAVORIZEAZĂ UNELE ECHIPE ÎN DAUNA ALTORA. În această direcție, proiectul stîrnește cele mai multe discuții și obiecțiuni.

În primul rînd, avantajează în mare măsură formațiile divizionare A.

Intenția legiuitorilor este expl-cabilă. Divizia A reprezintă primul eșalon al fotbalului nostru, cel care prin cluburi puternice asigură baza activității reprezentativei țării. De aceea, grija s-a îndreptat în principal spre echipele din această categorie. Dar a le acorda în exclusivitate atenție înseamnă un tratament unilateral, dăunător după părerea noastră, însuși fotbalului. În fond, important este să avem și o Divizie B puternică și chiar o Di-

rantină este considerată — și noi ne raliem la această părere — ca PREGĂTIRE. Aplicarea ei ar putea duce la scoaterea din circuit pe o durată îndelungată a unui număr de jucători valoroși. Subscriem, de asemenea, la reducerea carantinei la un an.

Al doilea aspect de privilegiu po-

bunăstă în raport cu interesele superioare ale fotbalului, REVISTA NOASTRĂ CONSIDERĂ CĂ PROIECTUL NU POATE FI ACCEPTAT ÎN ACEASTĂ FORMĂ ȘI CU ACEST FOND ȘI PROPUNE AMÂNAREA CU UN AN A DEFINITIVĂRII ȘI APLICĂRII REGULAMENTULUI DE TRANSFERĂRI.

TĂCEREA NU-I ÎNTOTDEAUNA DE AUR!

Există la Federația română de fotbal un „obicei al pămîntului” instaurat de ani și ani de zile, obicei care a devenit parcă o lege. Nimeni de la acest for dirigitor al fotbalului nu răspunde sesizărilor și criticilor apărute în presă. Nici membrii biroului federal, nici responsabili comisiilor și colegiilor în subordine ale federației, nici activul de antrenori salariați. Situația s-a generalizat și la nivelul cluburilor de fotbal, astfel că oricine urmă-

rește îndeaproape activitatea fotbalului nu poate să-și clarifice nedumeririle în privința multor situații bizare, aproape inexplicabile, din acest sport.

Au trecut două săptămîni de la penibilă evoluție a fotbaliștilor noștri în meciul cu Olanda. S-au expus multe puncte de vedere, critici întemeiate, dar de la federație, de la colegiul de antrenori, de la responsabili selecției, și pregătirii, cu excepția lui Em. Vogl pe care l-am solicitat noi,

nu am primit un singur cuvînt.

Revista noastră a publicat în numărul trecut păreriile jucătorilor din echipa națională despre selecție și pregătire. Comisia de selecție s-a arătat miniată foc, pe culoarele federației, împotriva revistei noastre care a „îndrăznit” să publice păreriile jucătorilor. Antrenorul Angelo Niculescu în loc să analizeze cu temei, cu răbdare și cu obiectivitate o-

(Continuare în pag. 12)

OBSERVAȚII ASUPRA „CELOR PATRU” DIN FINALA „CAMPIONATULUI EUROPEI”

Cînd largile efecte de ordin emoțional se sting, cînd vuietul tribunelor se potolește, cînd bucuria învingătorilor reintră sub ordinele rațiunii, ca și decepția învinșilor, atunci intrăm în perioada obiectiv utilă a unei competiții, ajungem la momentul reflecțiilor privind jocul în sine, dezbrăcat de „culoarea momentului”. Pentru neutri, aceste observații își pot face apariția mai curînd, pentru că această parte a asistenților direcți nu are nevoie de perioada de obiectivizare de care pomeneam la începutul rîndurilor noastre. Cu atît mai repede este bine, credem, să prezentăm părerile noastre privind caracteristicile jocului celor patru finaliste, cu cît tehnicienii noștri pot — eventual — găsi în notările prezente unele informații folositoare activității lor.

Turneul final al „Campionatului Europei” nu a

CREȘTEREA PERSONALITĂȚII ȘI COMPLEXITĂȚII JUCĂTORULUI

În tot ceea ce am văzut la turneul final al „Campionatului Europei” a fost evident că jucătorului i se rezervă un spațiu tot mai larg de liberă inițiativă. Faptul este, se înțelege, mai pregnant pentru atac unde toate echipele care au dispus de jucători de valoare, de vedete în sensul bun al cuvîntului, nu s-au ferit să le acorde această libertate de acțiune. Exemplele tipice le-au reprezentat în primul rînd Giaici (Iugoslavia), Domenghini (Italia), Bișevet (Uniunea Sovietică), Hurst (Anglia). Am citat intenționat jucători de primă linie din atac. De ce? Pentru că, cu atît mai izbitor și mai demnă de relevat ni s-a părut „mîna liberă” acordată de antrenorii unor asemenea jucători, cu cît rolul lor în fixarea rezultatelor apărării a decisiv. Giaici, spre exemplu, n-a acționat în nici unul dintre cele trei meciuri în care l-am văzut numai pe partea stîngă; ba pot spune că am observat că, de regulă, a rămas cu precădere pe partea indicată de postul „oficial” deținut în echipă doar prima repriză, în a doua întîlnindu-l de predilecție pe partea opusă. Unor asemenea personalități ale echipei le-au fost atașate, de regulă, al doilea virf de atac, cu care au încercat — adeseori — acțiuni de cuplu. Secundul lui Giaici a fost Musemici, al lui Domenghini, Mazzola sau Anastasi, al lui Bișevet, Banișevski, al lui Hurst, vechiul partener de luptă în CM, Hunt.

Pe de altă parte, a fost în permanență remarcabil faptul că — la eșalonul suprem al fotbalului — jucătorul a încetat de mult de a mai fi un simplu executant. Tiparele încep să dispară; am înregistrat momente cînd, în funcție de dispozitivul adversarului, așezarea inițială tradițională a unei echipe se schimba structural. Modificarea se făcea exclusiv prin capacitatea fiecărui jucător de a se orienta asupra noii situații de pe teren și — colectiv — printr-o unitate de gîndire tactică a echipei care nu rezultă numai din lecțiile teoretice, de la tabla de antrenament ci, mai ales, din potențialul cu totul deosebit — tehnic, fizic și tactic — de care dispun jucătorii de talie cu adevărat internațională. Am văzut, atît în situațiile de atac, cît și în cele de apărare, cum fiecare moment era judecat, cum fiecare acțiune era — în general — gîndită pentru două-trei „mutări” următoare așa că, chiar dacă — practic — ea se rata, se întreprindea, pentru un observator atent și competent din tribună, era evident ce urmărea respectiva echipă în respectiva acțiune. Deși am avut în fața ochilor echipe alcătuite din jucători aflați la terminarea unor sezoane grele și îndelungate — însumînd, în medie — 60—70 de partide (cifra în care intră absolut toate obligațiile interne și internaționale) n-am constatat nici un moment o tendință de ABANDONARE A ÎNTRECERII, DE DESCURAJARE, DE PLIC-

venit cu revoluții de ordin tactic, căci aici este domeniul unde sînt așteptate reformele și — cu atît mai puțin — în privința domeniului tehnicii sau al pregătirii fizice. Dar, comparîndu-l în mod obligatoriu cu precedenta mare reunire a unor forțe fotbalistice de primul ordin — CM 1966 (a și fost numit, de altfel „micul campionat mondial” 1968) — ajungem la cîteva constatări interesante, cu siguranță anunțatoare ale unor schimbări în curs de producere în evoluția tactică a fotbalului. Le vom aminti pe cele considerate ca cele mai importante, atît din discuțiile cu o serie de confrăți prezenți la turneul din Italia sau cu colegii din presa noastră aflați acolo, cît și din declarațiile antrenorilor celor patru echipe coroborate cu propriile constatări.

TISEALĂ SAU LAȘITATE. Fiecare și-a jucat șansa cu toate forțele de care a dispus, indiferent dacă s-a numit celebrul Bobby Charlton sau tînărul debutant Wright.

Constatarea, de necombătut — după opinia noastră — că, indiferent de culoarea tactică a unei echipe sau alteia, fotbalul începe să ceară unei ECHIPE, ÎN TOTALITATEA EI, SĂ ȘTIE SĂ ATACE CU TOȚI JUCĂTORII ȘI SĂ SE APERE CU TOATĂ FORMAȚIA, preținde de acum jucătorilor posedarea întregului arsenal de procedee și mijloace, indiferent dacă e vorba de un apărător — ca poziție inițială și frecvență în teren — fie că e vorba de un atacant, investit astfel tot de considerentele amintite. Îmi permit să fac o asemănare cu voleiul. În perioada cînd jocul cu mingea peste plasă, permitea menținerea liniilor, cînd nu exista rotația obligatorie, întîlneam acea spe-

cializare maximă care făcea din dr. Miron Georgescu un neîntrecut plonjor de linia a doua și din dr. Titu Medianu un trăgător prin excelență. De cînd voleiul și prin modificările regulamentare și prin stringenta sa evoluție spre o mărită spectaculozitate a interzis rămînerea jucătorilor pe aceleași posturi, a apărut jucătorul complet: ridicător, trăgător și excelent apărător în același timp. Acum, cînd fotbalul ne prezintă aparițiile frecvente în atac ale apărătorilor, obligația unui atacant — ca număr de pe tricou — devine sinonimă cu a apărătorului. El are misiunea să intervină nemijlocit în disputa cu adversarul direct și, de aceea, adeseori, Domenghini s-a aflat în luptă cu Damianovici, dar iugoslavul era cel care ataca, sau Peters cu Istomin, tot pentru momente în care echipa U.R.S.S. se află în ofensivă. Deposdarea corectă și promptă, degajările lungi și precise, arta marcajului, nu mai pot rămîne străine atacantului, după cum o precisă centrare, șutul pe poartă, combinațiile rapide pe spații mici nu mai sînt „interzise” apărătorilor. Jucătorul viitorului este jucătorul complex.

AVANTAJELE, DAR ȘI MARILE PRETENȚII ALE PRESINGULUI

S-au remarcat cîteva mijloace, de ordin tehnic și tactic, comune altor sporturi, pe care fotbalul începe să și le apropie și cu destul succes. Observasem, încă de la CM 1966, că Hurst execută adevărate pivotări de baschetbalist, la mingile aeriene, spre a pune — cu capul sau piciorul — mingi acestui admirabil Bobby Charlton, care stăpînește cum rar se poate vedea, arta reluării rapide, precise și puternice, a balonului. M-am convins și acum de frecvența procedurii viguroșului atacant englez. Și la primul gol marcat în întîlnirea cu U.R.S.S. și la alte situații foarte periculoase la poarta lui Pșenicinikov, Hurst mi-a amintit de kinograma unui Korkija sau Răducanu, prinși în momentele cînd executau pivotarea spre a pune în poziție de aruncare la coș un coechipier. Posibilitatea de a interveni a apărătorului este mult diminuată iar libertatea de acțiune a celui care primește mingea mult ușurată de noutatea, de procentul de surpriză pe care îl reprezintă procedeele.

Momentele de relaxare, de după 2—0, ale echipei Italiei, ne-au permis să putem urmări arma tactică originară din baschet — efectuarea presingului pe tot terenul. S-a aplicat pe întreaga suprafață de joc apărarea „om la om” care — în fazele cînd „squadra azzura” se află în apărare — i-a permis fie să intre foarte repede în posesia balonului, obligînd la greșeală echipa iugoslavă, fie să impună adversarului o manevră lentă, laterală, paralizată a balonului. Sigur că aplicarea unui asemenea procedeu, de ridicat rafinament defensiv, presupune condiții „sine qua non”:

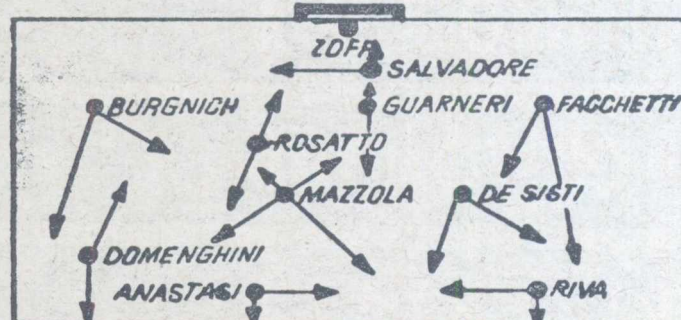
jucători de o valoare — direct comparativă — cel puțin egală cu cei ai adversarului; un deosebit simț de orientare tactică, alături de o disciplină de echipă necondiționată. Altfel el se transformă dintr-o armă eficientă într-o adevărată sinucidere, fiindcă poate oferi adversarului posibilitatea să scape cu 2—3 oameni complet liberi spre poartă la cea mai mică inexactitate a schimbărilor de oameni la marcaj sau în reușita directă a omului cu balonul față de adversarul ce-l are în grijă permanentă și singulară. În aceste momente, dinspre sfîrșitul rejucării finalei, am asistat la situații poate unice: Facchetti se afla pe extrema dreaptă a echipei lui, urmărindu-l pe Hosici, adversarul direct, în timp ce Mazzola se găsea în apropierea careului formației italiene, supraveghîndu-l pe Trivici, „omul său”.

În cuprinsul acestei pagini veți întîlni scheme indicînd modul obișnuit de așezare și acționare a jucătorilor din cele patru echipe — oficial considerate ca primele din Europa în acest moment. Alăturate acestor cîteva observații, care mi s-au părut mai elocvente, ele conduc — după opinia noastră — la concluzia că fotbalul evoluează către o generalizare a mișcărilor echipei pentru MOMENTELE DE APĂRARE SAU ATAC. NE REÎNTOARCEM SPRE O FORMĂ UNIVERSALĂ DE AȘEZARE? VA SUNA FOARTE CŪRÎND CEASUL DISPARIȚIEI FOTBALULUI STRICTAMENTE DEFENSIV? IATĂ ÎNTREBĂRI SAU — MAI CORECT SPUS — ÎNCEPUTURI DE ÎNTREBĂRI PE CARE FINALA „CAMPIONATULUI EUROPEI” LE-A ADUS PE PRIMUL PLAN.

— ef. i. —

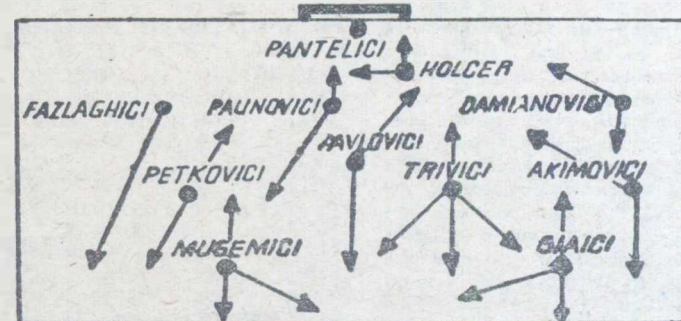
ITALIA

Marcaj strict om la om. „Libero” permanent: Salvatore. A folosit, în primele două meciuri, patru jucători în mijlocul terenului, dar partida rejucării finalei a reprezentat cea mai convenabilă și mai rentabilă așezare: cu Mazzola și De Sisti „centrocampisti” și cu trei virfuri de atac solicitate să joace mult mai vizibil împreună: Domenghini — Anastasi — Riva.

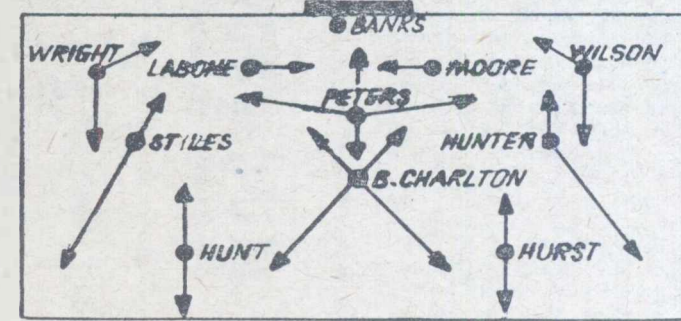
JUGOSLAVIA

A jucat cu un „libero” temporar, aplicînd apărarea în zonă (Holcer). Mijlocul terenului, mult întărit prin prezența lui Petkovici — frecvent — alături de Trivici și Acimovici, și, uneori, Pavlovici. Virfurile clasice și permanente de atac, Musemici și Giaici.

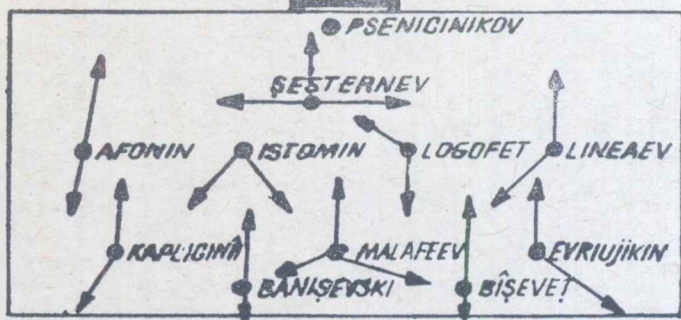
ANGLIA

Singura echipă care a aplicat o apărare marcaj în zonă combinată cu cea individuală. Cei doi fundași centrali s-au dublat reciproc, ajungînd — adeseori — prin interpunerea lui Peters în linia de fundași — să se găsească, cu rîndul, în poziție de „libero”.

U.R.S.S.

A jucat cu așezarea cea mai constantă, rar modificată: Șesternev „libero”, patru fundași clasici, trei oameni la mijlocul terenului și două virfuri de atac. Apariția fundașilor în atac s-a efectuat mai rar: partida în care ei au efectuat cele mai dese lansări a fost aceea cu Anglia.

Revelația campionatului — F. C. Argeș — în „distribuție” completă. Sus, de la stînga la dreapta: antrenorul I. Bălănescu, Ilie Stelian, Ioniță, Vulpeanu, Stan, Coman, Dobrin, Barbu, Ivan, antrenorul E. Mladin. În genunchi: Radu, Țurcan, Nuțu, Prepurgel, Jercan, Olteanu, Kraus.

tacticii de joc în funcție de posibilitățile lotului, a dat de asemenea rezultate grațioase. Dobrin, „punctul de echilibru” al echipei, a primit un rol inedit pentru el, dar și pentru adversar, de atacant retras. Sarcinile de alimentare ale atacului primau asupra celor de recuperare în fața apărării. Kraus, Nuțu și Jercan își găseau astfel și ei o valorificare judicioasă ca jucători rapizi, de contraatac. A fost perioada de vîrf a argeșenilor care, surprinzându-și adversarii pe plan tactic, practicînd un joc elastic, spectaculos și eficient, cu o notă de maturitate nebanuită au putut acumula în tur suficiente puncte în deplasare, care s-o mențină în cursa pentru titlu. A venit însă apoi, în mod firesc, și reacția adversarilor care în cunoștință de cauză, au început să marcheze strict pe Dobrin. Kraus, accidentat de cîteva ori, a avut o evoluție oscilantă, Nuțu n-a mai dat aceleași randamente la jocurile din deplasare iar Jercan, după un debut promițător, a coborît pe panta îngîmfării. Nu trebuie uitat

nici regretabilul accident al fundașului Ioachim Popescu care a dereglat sistemul defensiv piteștean, necesitînd încercarea lui Păciulete și Ioniță ca fundași dreapta și retragerea defensivă, în fața fundașilor centrali, a lui Olteanu.

Iar la un moment dat, devenind clară perspectiva dobîndirii titlului, unii dintre jucători au manifestat comoditate în pregătire și supraapreciere a propriilor posibilități, cu atît mai mult cu cît chiar atunci cînd pierdeau în deplasare, echipa se menținea în fruntea clasamentului.

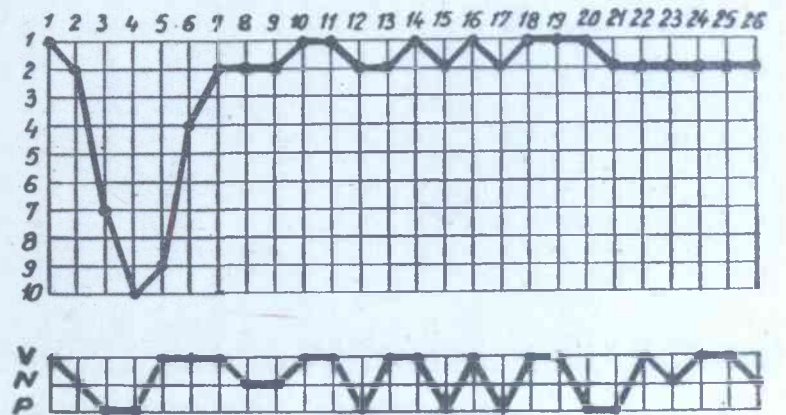
Iată deci că F. C. Argeș a trebuit să învingă în acest retur nu numai adversarii din teren, pentru a se menține pe o poziție fruntașă.

Dar, așa cum subliniau și cei doi antrenori piteșteni, echipa mai are resurse nevalorificate în ceea ce privește calitatea jocului. Vrem să credem că ele vor ieși la iveală atît în competițiile noastre interne cît și în confruntările internaționale la care echipa va fi chemată în următorul sezon.

— p. sl. —

DRUMUL LUI F. C. ARGEȘ ÎN CAMPIONAT

Graficul de sus reprezintă locurile ocupate succesiv în clasament după fiecare etapă; cel de jos — rezultatele obținute (V = victorie; M = meci nul; P = meci pierdut).

19 ETAPE ÎN LUPTA PENTRU TITLU

Echipa F. C. Argeș a încheiat primul său sezon de la construirea clubului experimental specializat din Pitești pe un nesperat loc secund.

Să fi fost, într-adevăr, atît de eficace acest transplant organizatoric încît să determine un salt spectaculos de 10 locuri, între două campionate?

Bineînțeles că vicepreședintele clubului, Puiu Rapaport, ca și cei doi antrenori, Eugen Mladin și Ion Bălănescu, încep seria argumentelor „pro” ’68, tocmai cu sublinierea noii realități din viața clubului piteștean aflat acum în preajma celor 15 ani de la înființarea sa. Dar cu luciditate, ei apreciază întregul context al campionatului Diviziei A, factorii care au determinat succesul vicecampionilor dar și cei care l-au împiedicat să urce pe treapta cea mai înaltă a podiumului. Pentru că mult n-a lipsit ca echipa F. C. Argeș să intre în posesia titlului, plasînd Piteștiul pe orbita unei alte competiții europene decît cea, devenită tradițională, a C.O.T. Echipa bucu-reștenă și-au apărât însă cu înverșunare șansele, Steaua și Dinamo încadrînd în cele din urmă, out-sider-ul provincial, amînînd sine-die disputa care a constituit unul din rarele puncte de atracție ale acestui campionat jubiliar.

Și dacă am dat campionului ce-i al campionului, să nu neglijăm meritele celei care a animat timp de 19 etape, chiar pînă la potou, cursa pentru titlu. Pentru că începînd din etapa a 7-a, echipa F. C. Argeș s-a perindat împreună cu Steaua la conducerea clasamentului, într-o spectaculoasă și plină de incertitudini alternanță. A fost, dacă vreți, victoria constanței, a stabilizării formației piteștene la nivelul corespunzător unei pregătiri conștincioase și temeinice, imprimate jucătorilor de către conducerea organizatorică și tehnică a echipei.

Începînd cu măsurile privind îmbunătățirea condițiilor de pregătire, cu asigurarea unui corespunzător program competițional și de întîlniri amicale, și terminînd cu munca propriu-zisă cu echipa, toate acestea au vizat, deopotrivă, ridicarea capacității fizice a jucătorilor, cristalizarea unei concepții de joc cît mai adecvate lotului piteștean. Și un lucru trebuie precizat în acest sens: echipa argeșeană a avut un lot net inferior din punct de vedere valoric echipelor Steaua și Dinamo, performanța sa fiind prin această prismă, meritorie. Ceea ce a apropiat-o însă de cele două bucureștene, a fost experiența dobîndită printr-un con-

tact extins cu echipe din străinătate. Credem că în acest campionat F. C. Argeș a început să culegă roadele acestui proces începînd cu cîteva ani în urmă (în ultimii 5 ani jucătorii piteșteni au disputat peste 40 întîlniri internaționale) linia de forță a echipei constituînd-o axul Coman-Barbu-Dobrin, jucători cu prestigioase state de serviciu și în echipa reprezentativă.

De altfel, aportul acestora la stabilizarea valorică a formației se vede și din faptul că în actualul campionat, echipa a primit cele mai puține goluri (23) spre deosebire de ediția trecută cînd a avut la pasiv 41 de goluri. Deci, consolidarea apărării, primul obiectiv al formației piteștene, a fost atins.

Cel de al doilea, adaptarea

TABEL SINOPTIC DIVIZIA NAȚIONALĂ A 1967-1968

	ECHIPELE	S.B.	A.P.	D.B.	U.T.A.	P.P.	D.B.	F.C.	J.P.	R.B.	U.C.	U.C.	A.S.	P.B.	S.R.B.	MECIURI				GOL		Pct
																J.	C.	N.	P.	D.	P.	
1	STEUA BUCUREȘTI		2-3 1-1	1-0 0-2	1-0 1-0	2-1 3-1	1-2 2-0	4-4 3-2	1-1 6-1	2-0 1-3	2-0 1-1	4-0 1-0	1-2 1-1	1-1 1-0	2-0 0-0	26	14	7	5	45	26	35
2	F.C. ARGEȘ PITEȘTI	3-2 1-1		1-1 0-1	0-0 1-0	0-1 1-0	4-0 0-3	2-0 0-1	1-0 3-0	2-0 3-0	2-0 4-3	0-2 3-1	1-3 3-0	3-1 1-1	0-0 1-2	26	14	5	7	40	23	33
3	DINAMO BUCUREȘTI	0-1 2-0	1-1 1-0		0-1 0-1	1-0 1-2	3-0 1-0	0-4 2-1	0-0 1-0	3-2 3-1	2-4 0-5	2-2 1-0	1-2 5-2	0-0 2-1	1-1 1-0	26	13	5	8	34	31	31
4	U.T.A. ARAD	0-1 0-1	0-0 0-1	1-0 1-0		1-2 1-0	1-3 0-2	1-0 2-2	1-2 2-1	0-1 0-1	0-1 2-1	0-2 2-0	2-1 4-1	2-0 1-1	1-0 0-0	26	11	4	11	25	24	26
5	PETROLUL PLOIEȘTI	1-2 1-3	1-0 0-1	0-1 2-1	2-1 0-1		0-1 1-1	0-1 2-0	1-3 2-0	1-0 0-4	2-0 2-1	0-2 1-0	1-1 1-0	0-1 1-0	2-3 3-1	26	12	2	12	27	29	26
6	DINAMO BACĂU	2-1 0-2	0-4 3-0	0-3 0-1	3-1 2-0	1-0 1-1		0-4 4-1	3-2 0-2	0-3 2-0	0-2 2-0	2-1 0-1	1-2 1-1	3-1 0-2	3-1 0-2	26	12	2	12	33	38	26
7	FARUL CONSTANȚA	4-4 2-3	0-2 1-0	4-0 1-2	0-1 2-2	1-0 0-2	4-0 1-4		0-1 1-2	2-1 1-1	1-1 1-2	1-0 0-1	1-1 3-1	1-0 2-0	0-1 3-0	26	10	5	11	37	32	25
8	J.I.U. PETROȘENI	1-1 1-6	0-1 0-3	0-0 0-1	2-1 1-2	3-1 0-2	2-3 2-0	1-0 2-1		1-3 2-1	1-2 2-0	1-2 2-0	0-0 2-1	3-0 1-2	4-0 2-3	26	11	3	12	36	36	25
9	RAPID BUCUREȘTI	0-2 3-1	0-2 0-3	2-3 1-3	1-0 1-0	0-1 4-0	3-0 0-2	1-2 1-1	3-1 1-2		1-1 2-1	2-4 1-0	1-0 1-1	1-1 0-0	1-0 1-2	26	10	5	11	32	33	25
10	„U” CLUJ	0-2 1-1	0-2 3-4	4-2 5-0	1-0 1-2	0-2 1-2	2-0 0-2	1-1 2-1	2-1 0-2	1-1 1-2		1-0 1-4	2-3 0-0	2-2 3-1	1-0 1-0	26	10	5	11	36	37	25
11	„U” CRAIOVA	0-4 0-1	2-0 1-3	2-2 0-1	2-0 0-2	2-0 0-1	1-2 1-0	0-1 1-0	2-1 0-2	4-2 0-1	0-1 4-1		4-0 0-2	1-0 0-2	1-0 0-2	26	11	1	14	28	31	23
12	A.S.A. TG. MUREȘ	2-1 1-1	3-1 0-3	2-1 2-5	1-2 1-4	1-1 0-1	2-1 1-1	1-1 1-3	0-0 1-2	0-1 1-1	3-2 0-0	0-4 2-0		1-4 0-0	0-1 2-0	26	7	8	11	28	41	22
13	PROGRESUL BUCUREȘTI	1-1 0-1	1-3 1-1	0-0 1-2	0-2 1-1	1-0 0-1	1-3 2-0	0-1 0-2	0-3 2-1	1-1 0-0	2-2 1-3	0-1 2-2	4-1 0-0		1-1 1-0	26	6	9	11	23	31	21
14	ȘT. ROȘU BRAȘOV	0-2 0-0	0-0 2-1	1-1 0-1	0-1 0-0	3-2 1-3	1-3 2-0	1-0 0-3	0-4 3-2	0-1 2-1	0-1 0-1	0-1 2-0	1-0 0-2	1-1 0-1		26	8	5	13	20	32	21

J = jucate; C = câștigate; N = nule; P = pierdute; D = date; P = primite; Pct = puncte

O REINTRARE RĂSPĂLATĂ DIN PLIN

Nunweiler III a reapărut duminică în formația Dinamo, al cărui căpitan a fost — ani în sir — după o absență de șase luni din competiții. La solicitarea conducerii clubului și la rugămintea coechipierilor, el și-a reluat locul în fruntea dinamoviștilor, într-un meci decisiv. Și a avut deosebită satisfacție de a-și vedea răsplătit din plin gestul său care incumba un risc deosebit, o răspundere mare. Nunweiler III — unul dintre cei mai buni jucători ai finalei — trăiește clipele de neuitat ale triumfului...

ETERNUL DE CE?

De ce nu a câștigat Rapid „Cupa României”? Fiindcă a ratat Neagu penaltul din min. 90 vor răspunde unii, pentru că, pur și simplu, a câștigat Dinamo București, vor răspunde alții. Mai aproape de adevăr sînt ultimii. Scăpînd de momentul crucial al finalei din min. 90, Dinamo București a învins fiindcă a avut rezerve mai valoroase decît Rapid și a știut cînd să le arunce în luptă. De altfel nu este o enigmă pentru nimeni că o echipă este mai puternică în măsura în care lotul său de 16 sau 18 jucători este mai valoros decît lotul advers de 16 sau 18 jucători. Poate că Rapid are o echipă de bază de 11 jucători mai buna decît „11”-le de bază dinamovist, dar cînd au intervenit indisponibilitățile, absența lui Dumitriu II, accidentarea lui Ion Ionescu, Dinamo a dispus de mai bune posibilități să prezinte o echipă omogenă ca valoare și cu resurse suplimentare. Nu vrem să descurajăm pe tînărul Petreanu care manifestă mult talent, însă într-o finală de Cupă ar fi fost absolut necesar ca înlocuitorii lui Dumitriu II și Ion Ionescu să fie de o valoare și o maturitate mai ridicată decît reprezintă în momentul de față Petreanu și chiar Neagu. Lucescu a avut plusul la care ne referim și aportul acestuia pentru Dinamo a cîntărit mult în balanța finalei, înclinînd-o pînă la urmă decisiv în favoarea cîștigătorilor.

De ce are Dinamo București un lot mai valoros? Fiindcă s-a preocupat ceva mai mult de această problemă esențială. Pentru că au condiții favorabile de a recolta jucători, vor răspunde rapidiștii. E adevărat vom replica noi, dar nu în principal ci în secundar, pentru că și Rapid beneficiază de unele favoruri pentru a păstra în echipă jucătorii tineri și talentați, dar activitatea echipei Rapid este caracterizată de oarecare superficialitate. La Rapid există, în general, preocupare de la un meci la altul, de la un campionat la altul, în dauna stăruinței și răbdării, a instruirii, promovării și menținerii în lot, printr-o rotație judicioasă în echipă, a elementelor capabile să ajungă la o valoare aproape egală sau egală cu a titularilor.

Din motive obiective în bună măsură, dar și din cauze subiective în cea mai mare măsură, echipele noastre de fotbal fruntașe nu fac din timp măsuri pentru a pregăti înlocuitori acelor titulari pe care vîrsta și uzajul în

competiție îi recomandă pentru înlocuire, cu tot respectul ce trebuie să îl acordăm acestora, cînd este cazul, pentru meritoria lor activitate.

De ce mai joacă Popa, Greavu, fotbaliști care și-au făcut pe deplin datoria în echipele de club și echipa națională? Pentru că nici Dinamo nici Rapid nu au luat măsuri încă de acum 4—5 ani să crească înlocuitorii pentru acești stilpi ai echipelor lor. Au așteptat și mai așteaptă să le cadă rezerve din cer. Noi cerem fotbaliștilor să anticipeze precîș cel puțin o fază de joc în teren, iată însă că antrenorii și conducătorii de echipe nu anticipează nimic. Din păcate, atît jucătorii cit și antrenorii trag cu dinții de ultimele resurse pînă se trezesc în fața, primii cu compasiune din partea publicului pentru atribute pierdute, secunzii cu mari goluri în echipe. Steaua și Progresul sînt în aceeași situație cu Constantin și Oaidă pentru care nu au înlocuitori. Mai sînt și alte exemple în echipele de care am amintit, cit și în alte formații.

Știm că jucătorilor în cauză nu le place să le amintim astfel de situații, știm că cluburile nu pot acum repara ușor consecințele nepăsării din trecut și mai știm că nimeni nu se trezește la realitate, nu pune piciorul în prag.

Trebuie făcut ceva pentru ca cele cîteva cluburi fruntașe ale fotbalului nostru să fie întregite cu unele elemente valoroase. În campionatul de fotbal al fiecărei țări, cele 12, 14, 16, 18 sau 20 de echipe nu sînt, toate de aceeași valoare. Doar trei sau patru echipe, cu mici excepții poate cîinci—șase, au o valoare remarcabilă, fiind la mici intervale, campioane sau deținătoare de Cupe, participante cunoscute în competițiile internaționale europene. În fotbalul profesionist astfel de echipe cu renume cumpără jucători cu bani. Noi nu avem profesionalism, jucătorii nu sînt vinduți și cumpărați. Trebuie însă găsită o formulă, în această perioadă de tranziție în care proiectul regulamentului de transferări nu va putea fi aproape sigur aplicat, ca unele echipe fruntașe, printre care și Rapid, să beneficieze de posibilitatea de a legitima 3—4 jucători de perspectivă cu care să formeze un lot valoros.

Aurel C. NEAGU

ÎN RETORTA FINALEI

O ediție „rotundă” (30) a Cupei României, care urmează unui campionat jubiliar (50), ambele finaliste recrutate din nou, după 4 ani, din Capitală și din care una (Rapid) încerca să-și apropie o victorie devenită, după mai bine de un sfert de secol, aproape o himeră, iar cealaltă (Dinamo), dorind din toată inima lauri la aniversarea clubului ei.

Iată fundalul finalei Cupei, încheiată după cum se știe cu victoria în prelungiri a dinamoviștilor (ultima finală cu 120 min. în anul 1955: C.C.A.-Progresul Oradea, 6—3), la un scor identic cu cel înregistrat la recenta lor întîlnire din campionat. Numai că de această dată echilibrul a fost evident iar desfășurarea partidei a avut un dramatism ce a întrecut se pare pe cel al neuitei finale de acum patru ani dintre Dinamo București și Steaua (5—3).

Dar oare numai evoluția scorului a dat culoare acestei partide? Este foarte adevărat că au existat pe tabloul finalei de duminică și pete negre, datorită penelului neinspirat al arbitru-lui Vasile Dumitrescu sau predilectiei unor combatanți pentru scene „tari” (Răducanu, Ștefan, Năsturescu, Stoienescu). Dar să nu identificăm detaliile cu tabloul întreg, refuzînd astfel acestei finale îndrîjite, în care ambele echipe au luptat cu dăruire, calificativul pozitiv pe care îl merită.

Am avut impresia că în cele 90 de minute regulamentare am asistat la un fel de diviziune a muncii, atît de evidentă fiind alternanța perioadelor de dominare, a fazelor de poartă, a scorului. Chiar și fazele litigioase din careu au alternat: fault asupra lui Ion Ionescu, henț la Dan... În acest interval de timp, meciul ar fi putut fi decis în favoarea oricărei echipe fără ca echilibrul valoric din teren să se fi schimbat. Pentru că jocul combinativ al giuleștenilor, mai încheagat la mijlocul terenului și mai decis pe extreme, putea să punteze decisiv în prima repriză, după cum jocul bun la interceptare al apărării dinamoviste, urmat de folosirea judicioasă

a contraatacurilor ar fi putut, la fel de bine, să schimbe soarta meciului în repriza secundă. S-au ratat însă situații clare de gol (Dumitrache, Naghi, Codreanu Neagu), sau cei doi portari și-au spus, în ultimă instanță, cuvîntul. În ansamblu a fost un meci bun, peste valoarea medie a jocurilor noastre din campionat.

Fatalul minut 90 a departajat decisiv cele două competitoare, nu așa însă cum a sperat rapidistul Neagu, cum au așteptat miile de suporteri giuleșteni... Pentru că penaltul ratat de Neagu a retezat parcă ambiția și prospețimea cu care feroviarii au abordat această finală, prelungirile readucîndu-i la numărul comun al comportărilor anterioare, minate de oboseală. Dinamo în schimb, întînuind acest moment psihologic al partidei, a reușit să îmbine, pentru prima oară în acest sezon, viteza, fan-tezia și decizia unui tandem care ar putea fi redutabil: Pircălab-Lucescu. Nu poate fi omis nici faptul că apărarea dinamovistă, scăpată în aceste minute ale prelungirilor de o presiune ce se anunța, nu cu mult înainte, sufocantă, a putut avansa, permițînd și mijloacilor un aport ofensiv mai consistent.

Ambele combatante au ținut să arate în acest final act competițional ca virtuțile consacrate ale jocului lor n-au dispărut. Să fi contribuit doar reparația lui Nelu Nunweiler la reanimarea tacticii clasice a dinamoviștilor bucureșteni, bazată pe imbinarea contraatacului cu o apărare strînsă, asigurată și de un „libero” sobru? Să fi fost de vină numai pofta remarcabilă de joc a lui Năsturescu în reconsiderarea rapidistă a aportului „extremelor-cărauși”?

Nu credem că doar acești factori particulari au contribuit la animarea partidei, la ritmul ei susținut, la neprecupețirea efortului, la momentele de „suspense” demne de o partidă decisivă. Ci faptul că din disputa directă a celor două echipe bucureștene, a rezultat, în retorta finalei, ceea ce ar trebui să caracterizeze, în ansamblu, principalele noastre competiții interne.

Paul SLAVESCU

CARTEA DE VIZITĂ

A CÎȘTIGĂTORILOR „CUPEI ROMÂNIEI”

Acest sfîrșit de sezon a încununat cei 20 de ani de existență a clubului DINAMO BUCUREȘTI cu dobîndirea prestigiosului trofeu care este Cupa României.

Preluînd-o de la colegii lor de la Steaua, care au sărbătorit și ei în anul trecut cele două decenii ale clubului militar înscriindu-și numele în palmaresul Cupei, jucătorii dinamoviști pășesc acum pentru prima oară în marea competiție continentală Cupa Cupelor. Sarcină de cînst care, dincolo de caracterul ei aniversar, trebuie să confirme actuala valoare competitivă a formației bucureștene în soccerul internațional.

Drumul dinamoviștilor în cea de-a 30-a ediție a Cupei României a fost jalonat de victoriile obținute în fața echipelor Metalul București (1—0), Chimia Suceava (1—0), C.F.R. Timișoara (2—1 după prelungiri), Progresul (4—3 după prelungiri) și Rapid în finală (3—1, de asemenea, după prelungiri). Deci un drum anevoios și pe alocuri dramatic care acordă, desigur, un plus de satisfacție victoriei finale. Și înainte de a enumera lista jucătorilor dinamoviști, să-i amintim și pe cei care au înscris golurile calificării și ale dobîndirii trofeului: Naghi (3 goluri), Lucescu (2), Dumitrache (2), Pircălab, Haidu, Stoienescu și Sălceanu. Iată și lotul echipei:

ILIE DATCU — 31 ani; internațional A, maestru al sportului; 176 cm.; 61 kg.

SPIRIDON NICULESCU — 25; 178 cm.; 72 kg.

CORNEL POPA — 33; internațional A, maestru al sportului; 168 cm.; 69 kg.

ION NUNWEILLER — 32; internațional A, maestru emerit al sportului; 179 cm.; 76 kg.

ALEXANDRU BOC — 22; 180 cm.; 72 kg.

MIRCEA STOENESCU — 25; 178 cm.; 74 kg.

CONSTANTIN ȘTEFAN — 29; 170 cm.; 72 kg.

ALEXANDRU PIRVU — 22; 182 cm.; 82 kg.

VASILE GHEGHELI — 27; internațional A, maestru al sportului; 172 cm.; 68 kg.

RADU NUNWEILLER — 24; internațional A; 178 cm.; 72 kg.

CORNEL DINU — 20; internațional A; 178 cm.; 68 kg.

ION SĂLCEANU — 20; 170 cm.; 67 kg.

ION PIRCĂLAB — 27; internațional A; maestru al sportului; 176 cm.; 70 kg.

CONSTANTIN FRĂȚILA — 26; internațional A; maestru al sportului; 170 cm.; 69 kg.

FLOREA DUMITRACHE — 20; internațional A; 176 cm.; 63 kg.

ION HAIDU — 26; Internațional A; 170 cm.; 63 kg.

NICOLAE NAGHI — 26; 171 cm., 74 kg.

MIRCEA LUCESCU — 23; internațional A, maestru al sportului; 172 cm.; 66 kg.

IOSIF VARGA — 27; internațional A; 170 cm.; 68 kg.

FINALA CUPEI Dumitrache a obținut eglarea pentru Dinamo. La orizont, prelungirile!

PENTRU

AMR de ată timpul greșelii lui” și lor ec dă c doxal meciul dur și dentâr nescu — car analiza o exo rite a neaste la Di sezon una d PRIM destâș timpul — 7 stinga situați — senzaț tetul peste — m — er — apul, bară; min. Năstul poarta

BAZI

Finala reprezentat cînd-o de de toate m le, de toat întrecerea RAPID a a toate condv tr-un meci apatisant, t tatorului p tot așa de minică, de gust”, poat marilor par fotbalistice diale pe ca adus și n la cițiva z cel mai co Avem oblig ca atunci durile noas lor decepție ventă canl curajări pe enfi ai rub numai ale cînd o mer Minutele, din cite p pentru o fir moasă, fără menajamen mod conver european bil nici un meleaguri. Din noian le și triste nute din scăpat obse direct senz

DINAMO BUCUREȘTI, 3-a OARĂ VICTORIOASĂ ÎN FINALA „CUPEI ROMÂNIEI” PARTICIPĂ PRIMA DATĂ ÎN „CUPA CUPELOR”

...ce unui meci
A, alterată cu
numeroaselor
rilor fluieru-
are al ambe-
tecată în final
urescu (para-
cător, eroul
ul ei a jucat
simulat acci-
lul cu Stoe-
lui Răducanu
trajul, se cer
— au umbrit
în care me-
dpe. Prezența
Nunweiller III
și, după un
sență, a fost
acces la finale.
u, Feroviarul
excelent, tot
i în mișcare.
lab scapă pe
nu rezolvă o
ru echipa lui;
tru, șutează
atinge creș-
trece razant
u execută un
cu, că, cu
uțin pe m-
a centrare,
va metri de
u, luptează;

— min. 27 și 29: două șuturi
ca din tun ale lui Codreanu;
— min. 28: centrare Gherghel,
Dumitrache — singur! — luf-
tează de la 6 metri;
— min. 43: corner Dinamo, Ră-
ducanu boxează mingea de pe
capul lui Dinu;
A DOUA REPRIZA. Tot Rapid
are inițiativa dar, spre sfârșit,

A 30-a FINALĂ

Dinamo stabilește egalitatea și
pe teren și pe tabela de marcaj.
— min. 53: Ionescu este ac-
cidentat în careu (arbitrul nu
vede), iese de pe teren pentru
a primi îngrijiri, reîntre în min.
59, pentru a ieși definitiv în
min. 68;
— min. 65: henț în careul Ra-
pidului, pe care arbitrul îl mu-
tă (1) la 16 m; Naghi execută
defectuos;
— min. 70: la un atac pe stin-
ga, Codreanu șutează, mingea
revine în teren la Jamalschi care
luftează și, în sfârșit, NASTURES-
CU înscrie primul gol al fi-
nalei! 1-0 pentru Rapid;
— min. 74: șut puternic Dumitrache,

trache, respins în corner de Ră-
ducanu;
— min. 77: Nunweiller III face
henț în careul dinamovist dar
arbitrul face semn ca jocul să
continue! În același minut, un
contraatac Pircălab — Lucescu —
DUMITRACHE e finalizat de ul-
timul: 1-1;
— min. 84: Stoensescu execută

în bară o lovitură liberă de la
20 m;
— min. 90: arbitrul vede ca
faut în atac REGULAMENTAR,
în careu, al lui Stoensescu su-
pra lui Năsturescu și... penaltii
Neagu execută trimițând mingea
în bară!
PRELUNGIRILE. Rapid, care
faceuse risipă de energie, depune
armele. În schimb, Dinamo
zburdă.
— min. 91: Dinu șutează pu-
ternic, Răducanu boxează balo-
nul;
— min. 94: Neagu, singur-sin-
gurel, excepțional deschis de Co-
dreanu, luftează la 6 m de
poartă;

— min. 109: Răducanu e pe un-
deva prin careu, Haidu profită
de situație și șutează, dar Mo-
troc respinge cu capul de pe li-
nia porții;
— min. 115: centrare a lui
Pircălab, mingea, udă, îi scapă
lui Răducanu din mîini la pi-
cioarele lui LUCESCU, șut cu
stîngul și... 2-1!
— min. 116: LUCESCU constin-
tește victoria echipei sale (3-1)
într-o fază curioasă, în care Ră-
ducanu se afla dincolo de 16
metri, în teren;
— min. 117: Năsturescu îl lo-
vește pe Stoensescu fără ca ace-
sta să aibă balonul.

FORMAȚIILE.
DINAMO. (antrenor: Bazil Ma-
rian): Niculescu 7 — Popa 8,
Nunweiller III 9, Dinu 7, Ștefan
6 — Gherghel 8, Stoensescu 7 —
Pircălab 7, Naghi 4 (min. 77:
Lucescu 7), Dumitrache 8, Hai-
du 8.
RAPID (antrenori: V. Stănescu
și V. Stănculescu): Răducanu 7
— Lupescu 7, Motroc 8, C. Dan
7, Greavu 6 — Năsturescu 9, Nea-
gu 4, Ionescu 6 (min. 68: Petrea-
nu 7), Codreanu 7.
A arbitrat V. Dumitrescu
(București). — nota 3.

M. T.

FINALA CUPEI. Avantajat de
statură, de dețință și de re-
gulament, Răducanu prinde
acest balon înalt. O fază simi-
lară, tot cu Lucescu pe planul
drept al fazei, din prelungiri,
nu se va mai solda însă cu
reușita giuleșteanului și dina-
movistul va realiza golul
victoriei

Finala „Cupei României” a început
sub auspiciu favorabil pentru Di-
namo încă... de la vestiare. Echi-
pele, îmbrăcînd amîndouă echipa-
ment alb, s-a tras la sorți care din-
tre ele să-l păstreze și care să-l schim-
be. Sorții au fost favorabili dinamo-
viștilor și Rapid s-a întors de sub
tunel pentru a se echipa, din nou,
de astă dată în roșu.

După ce a ieșit de pe teren, ac-
cidentat, Ionescu a rămas în spatele
porții lui Răducanu și făcea... con-
fidențe reporterilor fotografi: „Dacă
văd că mingea vine periculos spre
poarta noastră, voi intra în poartă
și o voi respinge. Ce-o să-mi facă
arbitrul?”. Iată un motiv de reflec-
ție pentru „cavalerii fluierului”. De
altfel, Ionescu a și intrat în poartă
în min. 109 cînd Motroc a respins
cu capul de pe linia porții șutul
lui Haidu!

Convorbire telefonică cu Dan Coe,
luni seara: „Încă nu mi-am revenit!
Cred că duminică, pe „23 August”,
am trăit cea mai mare dramă de
cînd joc fotbal! Nu știu pe unde
calc. Parcă plutesc și acum pe dea-
sus pămîntului. Poate după o
lună-două voi începe să-mi dau se-
ama ce s-a întîmplat cu noi în acea
duminică de 16 iunie 1968...”

Din 1944, Rapid a fost prezentă de
trei ori în finala „Cupei României”
și de fiecare dată a pierdut (1-2
cu Arieșul Turda în 1961, 1-5 cu
Steaua în 1962 și 1-3 cu Dinamo
București în... 1968). Dinamo Bucu-
rești a disputat Cupa de patru ori.
De trei ori a cîștigat-o (4-0 cu
Minerul Baia Mare în 1959, 5-3 cu
Steaua în 1964 și, acum, 3-1 cu Ra-
pid) și o dată a pierdut-o (0-2 cu
Metalul Reșița în 1954).

În tribuna, un spectator a numă-
rat căzăturile lui Năsturescu în cele
120 de minute: exact 30. Dintre a-
cestea, cel puțin jumătate au fost
simulări. De altfel, „Bebică” știe
să cadă perfect pentru a induce ar-
bitrii în eroare: s-a pregătit multă
vreime ca un acrobat de circ.

Arbitrul V. DUMITRESCU s-a
„pierdut” duminică în asemenea mă-
sură încît a uitat regulamentul?
Numai astfel se poate explica fap-
tul că între minutul 90 și... 91, a-
dică între timpul propriu-zis de joc
și prelungiri a făcut o pauză de 12
minute (regulamentul prevede nu-
mai cinci), iar între cele două re-
prize ale prelungirilor a făcut din
nou pauză, cu toate că regulamen-
tul nu prevede așa ceva ci indică
în mod expres că după prima pre-
lungire echipele schimbă porțile și
meciul începe imediat.

Teri s-a prezentat la redacția noas-
tră, jucătorul MIRCEA STOENESCU
de la Dinamo București. El ne-a
făcut următoarea declarație:
„Regret foarte mult incidentul de
la sfîrșitul meciului cu Rapid, cînd
i-am dat o palmă lui Năsturescu.
fapt care a provocat o busculadă
între jucătorii ambelor echipe. Vă
rog să-mi permiteți o explicație.
După ce Lucescu a înscris golul al
doilea, iar eu îmi manifestam bucu-
ria, Năsturescu m-a lovit cu capul
în gură, fără nici o explicație. Am
simțit durere, dar nu am reacționat
la gestul lui Năsturescu. După aceea
am constatat că lovitura lui mi-a
scos un dinte. Bineînțeles, n-am
avut de ce să fiu bucuros. Totuși,
regret încă o dată faptul că nu
mi-am stăpînit nervii și l-am pal-
muit. Ar fi trebuit să recurg la
alte căi pentru a obține satisfacție”.

Nu sînt dinamovist. Nici rapi-
dist. Sînt totdeauna cu cei mai
buni de pe gazon. Fac parte
dintr-o generație care a apucat
meciurile de pomină și entu-
ziasm exploziv de pe improvi-
zatul teren al Federației, lîngă
Arcul de triumf, cele de vis-à-vis
de pe lîlîputanul C.A.B. și sîn-
geroasele „coride” de pe arena
Oborului, Tricolorul, mai tîrziu
Unirea. Dar Romcomitul, dar
Venusul, dar C.F.R.-ul cu amin-
țirile și zgura lor?!

Am ajuns, deci, după atîtea
sute de meciuri, vizionate, ad-
mirate sau fluierate, la un echi-
libru justițiar de venerabil sena-
tor roman, însărcinat cu urmă-
rirea balonului de la poartă la
poartă.

Așadar, măcar în materie de
fotbal, pot fi crezut pe cuvînt.
Ei bine, am asistat duminică
la un veritabil derbi de cupă,
în care jucătorii, barele, arbi-
trul au fost pe rînd vedete prin-
cipale, obținînd la scenă deschi-
să ropote de aplauze, fluierături
și dacă ar fi fost posibil și niște
bisuri.

O melodramă fotbalistică de
cel mai autentic „pur sînge” și
cu prelungiri. Asta de altfel e
fotbalul și așa îi stă bine să fie.
Așa se joacă el și de aceea dom-
nește peste stadioanele lumii,
întrecînd în popularitate celelal-
te discipline sportive: un dîlău
monarh printre cățelandrii nevi-
novați.

Pe vremuri publicul se bătea
pe melodramele teatrului: „Cu-
rierul din Lyon”, „Doi sergenți”
sau „Două orfeline”. Azi marea
melodramă a spectatorilor e fot-
balul și de n-ar exista televizoar-
ele nu știu la ora actuală dacă

MELODRAMA CUPEI

stadionul „23 August” ar fi în-
căpător chiar pentru meciurile
de Divizia A, cu plafonul lor
spectaculos suficient de redus
uneori.

Fotbalul și Cupele lui!
Baratki, Bogdan, Auer, Ra-
finski, Vintilă, au fost glorioșii
cronicari rapidiști ai Cupei. Ei
au scris în arabescuri de bale-
rini, fente, driblinguri, magnifi-
ce șuturi de aur greu, cronica
Cupei României, purtînd-o lîngă
balansul inimii lor de șapte ori!
O performanță.

Urmașii acestora, mici de stat,
dar ardeiați foc și bătaioși și răi
de gură și cotonoagă, Năstures-
cu, Codreanu, Ion Ionescu, n-au
reușit pentru un an s-o aducă
în vilegiatură pe Giulești.

Și totuși băieții dragi ai Gri-
viței au fost doar la un pas de
Cupă. Erau cîți pe aci s-o fure
și să facă nuntă de pomină cu
lăntari și zaiafet domnesc pînă
la podul Constanței. N-a fost
să fie!

Zeul balonului, mai încruntat
decît confratele său Marte, le-a
dat cu tifla chiar în minutul
90! Exact ceea ce susțineam
mai sus: melodramă sută la
sută și cortină. Jucăm și două
acte mici în plus pentru deplină
desfătare a spectatorilor! În
prelungiri, ce să vă mai pove-
tesc eu? Ați fost desigur acolo.
Sau pe stadion, mai puținei, sau
în fața bielor televizoare, gră-
madă, zgîlțîindu-le, bușîndu-le
sau ciocănîndu-le cu cite o sticlă
goală de Fetească. Dinamo s-a
dezlănțuit, pulverizînd prin cele
două autografe semnate magis-
tral Lucescu, visurile de bairam
ale rapidiștilor.

Pentru feroviarul cupa a scripît
minute destule pe deasupra po-
dului Grand, a trecut și s-a
pierdut apoi în noapte ca și
Ikarus.

Au cucerit-o cei de la Dina-
mo. S-o păstreze sănătoși! O
merită.

Au știut să lupte pentru ea
parcă mai dirz, mai ales în pre-
lungiri.

Felicitări! Și-n iunie viitor —
de ce nu? — poate îi prelun-
giți vacanța tot la voi pe Ștefan
cel Mare.

Neagu
Răducanu

DOI DEBUTANȚI:

MARIAN ȘI NUNWEILLER III

„iniei” a
Dezbră-
nteale ei,
ii difici-
arbitraj,
AMO și
ublicului
fac din-
l gustos,
fa spec-
ul doi”,
l de du-
23 Au-
ncurența
mierelor
sau mon-
! ni le-a
e mereu,
netri de
le acasă.
de mare
cu rin-
partide-
nem cu-
ii și în-
enții cli-
rt și nu
tbalistiți,

BAZIL MARIAN

lui VICTORIE, cu majuscule scri-
să, din activitate. Și ca jucător
și ca antrenor, Legile nescrise
ale fotbalului, care leagă victo-
riile rămase pe răbojul perfor-
manțelor de cele ale echipei, au
făcut ca unul dintre cei mai mari
jucători ai fotbalului nostru SĂ
NU FI CUNOSCUT BUCURIA
VICTORIEI ÎN CAMPIONAT ȘI
NICI ÎN CUPA. Au trecut anii,
și ca antrenor, Marian n-a reu-
șit să se răzbune de pe banca

de conducător tehnic pentru ne-
reușitele de pe gazon. Abia du-
minică, după peste un sfert de
veac închinat fotbalului, „tuna-
rul” de calibrul cel mai greu din-
tr-o întreagă perioadă a fotba-
lului românesc a obținut satisfac-
ția. L-am urmărit în momentele
de la vestiar, în minutele cînd
alții știu să savureze victoria.
Era stingaci, jenat, arăta ca un
nepoftit la tot ceea ce se petre-
cea. S-a strecurat încet pe lîngă
grupurile de entuziaști, mărtu-
risînd: „Nu știu să joc acest
rol... Mi-e necunoscut”. Și a ple-
cat cu discreția care îl caracte-
rizează pe cel ce a dăruit tri-
bunelor, cu ani în urmă, unele
dintre cele mai frumoase mo-
mente de gol, de faze de poar-
tă, replicile cele mai de preț
din scena fotbalistică.

Al doilea debutant: Nunweil-
ler III, care a apărut în primul
meci al sezonului său 1968, în
fapt ultimul din calendarul ma-
rilor competiții interne ale sta-
giunii, meci care, ca încercare a
nervilor reprezintă maximum.
Unei tentative care avea 10%
șanse de reușită. Nelu i-a spus
DA, în față. Să dedicăm fina-
lul unuia dintre cei mai cre-
dincioși slujitori ai fotbalului
nostru și să lăsăm lui Constan-
tin, coleg de tribună cu noi,
la finală, cuvintele de sfîrșit:
„Mă bucur pentru Nelu că pen-
tru propria mea reușită. Spu-
neți-i acestei ediții a Cupei, „e-
diția Nunweiller!”.

EF. L

O T E L U L Galați

De la stînga la dreapta, sus: GH. DRĂGHIESCU — antrenor, Boieru, Cernega, M. Drăghiescu, Secășanu, Obreja, Halmaghi, Luban, prof. POMPIIU IONESCU — antrenor; jos: Coman, Ailoei, Ogescu, Florea, Berechet, Perianu, Broștiuc. Din fotografie lipsesc: Niculescu, Petrică și Moșneagu

După 13 etape, printre echipele Diviziei C, Oțelul Galați, venit din „B”, termina turul modest, pe locul V, la 7 puncte de lider — Gloria Birlad. Unica speranță mai era barajul, cu toate că existau sceptici și în această direcție. Mai ales că la pupitrul de comandă veniseră doi antrenori noi: Gh. Drăghiescu și prof. P. Ionescu.

...Cu o etapă înainte de acordul final al campionatului, în seria Est, lovitură de teatru: Gloria, speriată de strălucirea ei prematură, se jucase cu punctele, iar Oțelul, echipa fără prea mari perspective, devenise lider după un retur excelent. Dar campionatul nu era încă jucat. Ultima etapă, la Buzău, Oțelului îi trebuia doar o remiză. Înaintea meciului cu Șoimii, oțelarii erau calmi. O stăpînire de sine care i-a ajutat să răzbească prin maratonul nervilor.

Pe teren, ambițiile comune capătă contur. Un buzoian întreabă dacă blondul mijlocas al gălățenilor n-a jucat la Progresul. Îi răspundem că Mateianu joacă tot la București, dar că puștiul oaspeților, pe nume Broștiuc, un anonim venit de la Rulmentul Birlad, poate ajunge și el un nume. Este extrem de talentat, muncește enorm și e de o modestie dezarmantă. Tatăl lui Secășanu, venit de la București la chemarea fiului său, se luptă între emoție și satisfacție. „Puștiul” său, un voinic ca Dan Coe, a realizat — alături de experimentatul său coleg Coman — un retur excelent. Devotamentul și seriozitatea talentaților Obreja, Ailoei, Ogescu sau a ultimilor... patru mohanici (Florea, Boieru,

Luban și Cernega) din echipa ce retrograda acum un an, reprezintă un act de virtute și respect.

Partida cu Șoimii Buzău s-a terminat la egalitate: 0-0. Oțelul a pierdut un punct, dar a câștigat un campionat. În 13 etape, doi antrenori pricepuți și o mină de oameni serioși au spulberat îndoiele și au readus echipa oțelurilor în Divizia B. În entuziasmul general, dincolo de bucuria prezentului, cei 47 de ani ai meșterului Drăghiescu scrutează viitorul: „Ne așteaptă o divizie cu exigențe sporite. Dar cu o extremă stîngă specializată, cu un „virf” mai bătaios și cu aceiași băieți minunați plini de dăruire și pasiune pentru fotbal...”

MIRCEA IONESCU
correspondent

D U N Ă R E A Giurgiu

Așadar, la Giurgiu, după 30 de ani de așteptare și speranțe, marele eveniment a sosit: Dunărea Giurgiu a promovat în divizia secundă! Satisfacție cu atât mai mare, cu cât victoria finală este rezultatul unei lupte strînse, chiar pasionante, cu principala contracandidată la șefie, Progresul Brăila. „Duo”-ul, contradictoriu tocmai în unitatea de scop (promovarea în Divizia B) s-a individualizat cu suficientă pregnanță în a doua parte a returului cînd cursa pentru titlu, cu oscilații alternative ale locului prim, a dat o notă sportivă de interes în jurul seriei Sud din Divizia C. În orice caz, prin jocul bun practicat, Du-

nărea Giurgiu și-a justificat pretențiile. A reieșit clar că echilibrul de forțe existent, reflectat, cum am spus și în situația cîfrică a clasamentului, nu mai putea fi „stricat” decît în ultima etapă. Avantajată de faptul că aborda acest ultim meci pe teren propriu, spre deosebire de oponenta sa care își juca marea carte în deplasare, Dunărea Giurgiu n-a scăpat prilejul de a da un sens exact acestui ultim meci decisiv, cîștigîndu-l.

Omogenitatea și constanța sa valorică sînt considerate atributele forte ale formației, iar tinerețea ei (media de vîrstă este de 22 ani) reprezintă o garanție în perspectivă. Dar pe fondul

acestor satisfacții, o înfrîngere cu dată relativ recentă, se plasează într-un cadru de injustețe. Este vorba de îndepărtarea nedreaptă a antrenorului Gheorghe Girlea, cu câteva etape înainte încheierii campionatului. Un elementar spirit de echitate ne determină să legăm meritul echipei de activitatea acestuia. La care mai adăugăm pe aceea a fostului său secund Nicolae Nemțescu și numele directorului Șantierului Naval, Ing. Lucian Mititelu, sinteză de pasiune și calități de mobilizator.

Din echipa pe care v-o prezentăm, tot orașul este de acord că individualitățile cele mai valoroase sînt Vasile Mustăț și Alexandru Ghiță.

T. BARBĂLATĂ
correspondent

De la stînga la dreapta, sus: NICOLAE NEMȚESCU (antrenor), Matei Iacob, Gheorghe Penescu, Gheorghe State, Ion Piticu, Alexandru Cojocaru, Const. Tudor, Alexandru Ghiță, Ing. Lucian Mititelu; jos: Sandu Constantin, Nicolae Crăciun, Petre Lungu, Vasile Mustăț, Grigore Cristache, Liviu Bortea

Veselia domnește în tabăra lui ELECTROPUTERE CRAIOVA după promovarea în Divizia B

E L E C T R O P U T E R E Craiova

Într-o zi de început de vară, Craiova sârbătorea cu un entuziasm greu de descris victoria finală a lui „Electro”. Această echipă, la al doilea an în Divizia C, a reușit, la sfîrșitul acestui campionat, să promoveze în Divizia B. Succesul confirmă dezvoltarea sportului cu balonul rotund în Craiova.

O caracteristică a echipei ce reprezintă pe harnicii constructori de locomotive Diesel și electrice este tinerețea și faptul că majoritatea jucătorilor sînt de pe meleaguri oltenesti.

Antrenorii Nicolae Oțelănu și Clement Iordănescu au imprimat echipei elemente ale

jocului modern. Punctul forte s-a dovedit a fi apărarea, cea mai bună din serie. Spîngînd și colegii lui au primit în 26 de etape doar 21 de goluri. Atacul s-a bazat pe inteligența lui Lovin, pe viteza și forța de pătrundere a lui Stancu și Păunescu. Finalul campionatului a găsit echipa bine pregătită atât fizic cît și psihic. „Amenințată” în permanență de Chimia Făgăraș și, în special, de Metalul Tr. Severin, Electroputere a găsit resursele necesare ca după consumarea etapei a 22-a să nu mai cedeze pînă la sfîrșitul locului I. Ultimul asalt în acest campionat a dovedit atât maturitatea la

care a ajuns echipa, cît și dragostea și stîmna de care se bucură. Victoria obținută în meciul cu Chimia Făgăraș și mai ales maniera în care a fost realizată, anulează orice îndoială asupra acestei performanțe.

12.000 de spectatori în medie la un meci de Divizia C obligă pe viitor la o pregătire care să nu producă aceste „căderi”, fiindcă „lupta de existență” în Divizia B este extrem de grea.

Desigur, greul de-abia acum încolo începe, dar sub conducerea lui N. Oțelănu, care s-a dovedit un specialist în materie de promovări, cine știe, poate că la anul, într-o zi de vară...

CORNEL IONESCU
correspondent

M E D I C I N A Cluj

În adevăratul sens al cuvîntului, Medicina Cluj nu are o istorie. Tocmai pentru că este una dintre cele mai tinere formații ale fotbalului nostru. Pentru că, în același timp, ascensiunea ei s-a făcut neașteptat de rapid, surprinzător pentru toată lumea.

Pînă în 1964 nimeni nu auzise de această echipă. Figura medicilor în campionatul orașenesc. Între turul și returul ediției din acel an își începe activitatea la Medicina prof. Gheorghe Neța, asistent la catedra de educație fizică a universității clujene. Un singur retur îi este suficient noului antrenor pentru a-și condu-

ce elevii spre titlul de campioni ai orașului.

După susținerea barajului regulamentar, medicii promovă în campionatul fostei regiuni Cluj, clasîndu-se la finele ediției 1964-65 pe locul III. Un an mai tîrziu, ambițioasa formație studențească pornește mult mai decisiv, cîștigînd spectaculos campionatul regional. Urmează încă un baraj și, apoi, un... pas înainte: Divizia C. 1966-1967 este anul sondării tăriei noilor adversari. Băieții joacă destul de dezvolt și fără să forțeze se clasează pe locul secund. Rezultatul îl mobilizează și mai mult pe Emerich, Rusu, Curutz și ceilalți coechipieri, mî-

rindu-le încrederea în forțele proprii. În următoarea ediție (cea încheiată nu de mult), adversarii nu-l prea iau în serios. În schimb, medicii își văd de treabă, acumulînd punct după punct și...

— Din toamnă ne vom număra printre divizionarele B — ne spunea antrenorul Gh. Neța. Va fi enorm de greu, deoarece nici nu prea sîntem ajutați...

O remarcă: excepțindu-i pe Marcu (asistent universitar) și Nichiti (profesor de matematică), toți ceilalți componenți ai Medicinii sînt studenți. Se remarcă prin bună pregătire și dăruire totală față de culorile echipei: M. Damian, G. Nichiti, P. Marcu, M. Coșeriu, I. Emerich, E. Curutz etc.

L. D.

De la stînga la dreapta, sus: Marcu, V. Coșer, Nichiti, M. Coșeriu, prof. GH. NEȚA — antrenor, Popovici, Banc, Emerich Ioan — căpitanul echipei, Tarcu; jos: Damian, Sănduță, Pîrvuleț, Ștefan, Curutz, Foalea, Cristea, Timbuș, Timpea. Din fotografie lipsește jucătorul Victor Rusu

MANAGERUL
DAVE SEXTON

VĂ PREZENTĂM

CHELSEA

Clubul lui

TOMMY LAWTON și JIMMY GREAVES

N-am vrut să părăsesc Londra, fără a face o vizită la un club de fotbal englez. Un telefon scurt, o invitație amabilă din partea domnului John Battersby, secretarul lui „CHELSEA F. C.” și iată-ne pe Fulham Road la sediul „echipei albastre”, situat în umbra împunătoarelor tribune ale lui „Stamford Bridge”, stadionul clubului cu o capacitate de 60.000 de locuri, instalație de nocturnă și... pistă pentru cursele de ogari.

Discuția se leagă repede, mai ales că principalul nostru interlocutor DAVE SEXTON, managerul echipei, este de o comunicativitate cuceritoare.

Pentru date privind clubul și jucătorii săi, nu trebuie să pierdem prea mult timp. Ca toate cluburile engleze (și alte cluburi serioase din străinătate), Chelsea are un „Official Handbook”, o broșură pe care o publică cu regularitate și în care găsești tot ce vrei în legătură cu clubul: istoric, performanțe interne și internaționale, scurte biografii ale marilor săi jucători, fotografii, programe de viitor, aspecte interesante din viața echipei. Răsfoiesc cu interes „Handbook”-ul lui Chelsea (are aproape 100 de pagini) și — după ce fac o comparație nu prea măgulitoare cu slaba organizare a cluburilor noastre în această materie — rețin câteva date care i-ar putea interesa pe cititorii români.

TRADIȚIA — O MARE REALITATE

Clubul a luat ființă în anul 1905, ca reprezentant al cartierului londonez cu același nume. A promovat în liga a doua iar în 1907 în prima ligă. Cea mai bună comportare a lui Chelsea a fost în 1954—55, când sub conducerea celebrului antrenor DOCHERTY a câștigat campionatul Angliei. Alte locuri frumuse, ca și prezența de câteva ori în finala Cupei Angliei onorează palmaresul unui club de mare tradiție, susținut cu aprindere (dar și substanțial materialicește!) de mii de membri susținători care-și lasă ca moștenire din tată-n fiu, printre diverse bunuri materiale, și carnetul de membru la Chelsea!

Membrii clubului nu sînt doar simpli spectatori duminicali care declară că „țin cu Chelsea” și ațita tot, ci oameni care participă efectiv la viața clubului. Am să dau două exemple elocvente. Unul din cei mai buni fotbalisti englezi actuali, Peter Osgood, a fost adus la club de un mare „fan” (suporter) al lui Chelsea, unchiul său! Iar portarul Bonetti a fost adus de mină la un trial de... mama sa, ferventă susținătoare a clubului.

„CERCETAȘII”

Mi se pare interesant să mă opresc asupra unui alt element care ilustrează nu numai tradiția cluburilor engleze ci și atașamentul jucătorilor. Chelsea are un corp de cercetași, așa-numiți „scouts”, 6 în total, recrutați din foști jucători, al căror rol este de a „bate” de dimineață pînă seara terenurile de joc ale copiilor din toată țara și a observa tinerii talente pe care să le aducă la trialurile organizate de club. Acești „scouts” circulă în Scoția, în Irlanda, în Nordul Angliei și, bineînțeles, la Londra. „Trialurile” nu se țin însă la întâmplare, sporadic. Există 6 zile pe an, anunțate din vreme, adevărate sărbători ale cartierului, în care se țin trialuri la care participă de fiecare dată cîte 80 de copii de la 12 ani în sus și la care asistă mii de oameni, membri ai lui Chelsea. Cei mai buni sînt, firește, reținuți. Responsabilitatea muncii cu tinerii jucători revine lui Ron Suart, managerul secund al echipei și lui Frank Blunstone, jucător al lui Chelsea, vechi internațional englez, manager al secției de juniori.

În plus, în fiecare marți și vineri, Chelsea organizează meciuri pe stadionul său, pentru școlarii din cartier. Cu asemenea preocupare și organizare, mai e de mirare că echipele engleze scot mereu, mereu, jucători de valoare?

SECRETUL PERFORMANTELOR

Discut cu Dave Sexton și nu pot evita întrebarea privitoare la antrenamente și intensitatea lor. „Echipa noastră se antrenează zilnic — își începe relatarea fostul jucător al lui Arsenal. Uneori facem și cîte 2 antrenamente pe zi. Participarea la antrenament se face cu conștiințiozitate maximă. Sistemul amenzilor este butonul nostru de control numărul 1. Ca să nu mai vorbesc că cine n-are formă bună, nu intră în formație. Și cui îi con-

vine să piardă cele 60 de lire sterline care se acordă pentru victorie (30 pentru meci nul) și care se dau peste salariul fix săptămînal?” (N.N.: Cititorii noștri sînt, desigur, avizați că Chelsea — ca și toate echipele din liga Angliei — este profesionalistă).

Intrăm în detalii de organizare. Chelsea are patru echipe: pe cea de seniori, una de rezerve și două de juniori (15—18 ani). În toate acestea, activează în total 30 de jucători profesioniști și 10 așa numiți „apprentice professionals” sau „ucenici” care aspiră să devină profesioniști. Interesant faptul că dacă pînă la 17 ani un jucător n-a semnat contractul de profesionist (fie că nu vrea, fie că nu confirmă valoare), se renunță la el. Această renunțare se face la o vîrstă, după cum se vede, destul de fragedă, pentru ca tînărul să-și poată organiza viața altfel, să nu fie handicapat în croirea unui alt drum.

CHELSEA AZI

În sezonul încheiat nu de mult, clubul de pe Fulham Road (a nu se confunda cu echipa „Fulham”, din aceeași parte a Londrei!), s-a prezentat foarte bine. Locul 6 pe care a terminat, în campionatul atît de valoros și echilibrat al Angliei, vorbește de la sine despre potențele unei echipe în care au activat vedetele mondiale ca TOMMY LAWTON (cel mai mare jucător englez în perioada imediată de după război) și JIMMY GREAVES, un golgheter redutabil, autor al ci-

REPORTERII NOȘTRI PESTE HOTARE

frei record de 41 de goluri într-un campionat, 1960—61, ambii de nenumărate ori selecționați în națională.

Care sînt azi „punctele forte” ale echipei? Să-i notăm mai întîi pe Osgood și pe Tambling, atacanți de mare finețe, șuteri excelenți, virfuri de atac incisive. Reținem și numele portarului internațional Bonetti, ale lui Harris, Hollins și Baldwin, din echipa „sub 23 de ani” a Angliei. În fine, să nu-i uităm pe internaționali scoțieni Mc. Creadie și Cooke. După cum se vede, o „osatură” de mare valoare. Și cum Chelsea are și o altă caracteristică, tineretea (furnizează, deobicei, scheletul „naționalei” de tineret), ne putem aștepta din partea sa și la alte performanțe de viitor, demne de prestigiul unui club al cărui nume ne evocă fotbalul englez din totdeauna, tot așa ca atunci cînd spunem „Arsenal” sau „Aston Villa”.

Radu URZICEANU

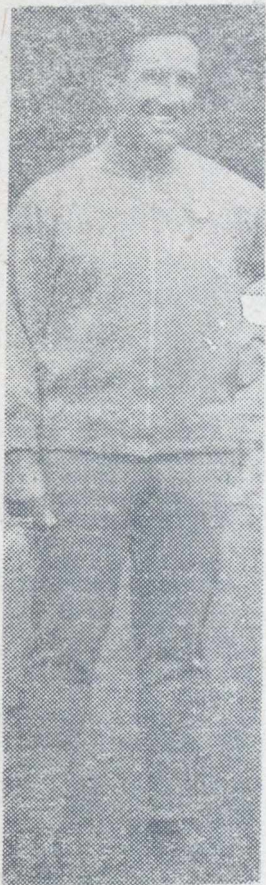

JIMMY GREAVES — stînga — unul dintre cei mai celebri jucători englezi, s-a consacrat la clubul Chelsea, fiind căpitan de echipă. Îl vedem înaintea unui meci cu Nottingham Forrest, dînd mîna cu căpitanul acestei echipe, McKinlay

HERRERA:

„NU SÎNT CE PAR A FI...”

O jumătate de oră cu „mcgu” în holul lui „Albergo Quirinale” din Roma

sînt Peiro și Jair la care eu am renunțat, la Internazionale! Acum urmăresc toate echipele mici din capitală și din împrejurimi și sper să ajung la o formație de valoare medie dacă se vor efectua și cîteva transferări; am propus aducerea lui Cappellini și Gori”.

Socotit, pe drept, ca unul din creatorii actualelor sisteme defensive care domină fotbalul, Helenio Herrera apare ca un autorizat în materia viitoare evoluții tactice. Cum vede fotbalul de mine?

— „Va interveni, mult mai curînd de cît o credeam, o mișcare spre ofensivă, dar pornind tot de la apărare. Ideea apropierea de poarta adversă cu un număr sporit de jucători se va efectua — aceasta rămîne convingerea mea neabătută — tot prin asigurarea apărării. Un prim semn îl avem chiar aici, la „Campionatul Europei”, prin ceea ce fac echipele Iugoslaviei — în primul rînd, apoi Italia și Anglia”.

Mă gîndesc că n-ar fi rău să știu părerea lui Helenio Herrera în privința fotbalului nostru. Și îi propun și această ultimă întrebare.

— „După opinia mea și din ceea ce am văzut din întîlnirile Internaționale — Dinamo și Italia — România de la Neapole, iată ce pot să vă spun: jucătorii dvs. dispun de ceea ce nu le-ar putea da nimeni — temperamentul. Calitatea aceasta a asigurată și va asigura marile victorii fotbalistice. Mai departe: tehnica e la un nivel mediu. Performanțele pe care le obțineți sînt sub ceea ce puteți da în acest moment. De ce? Fără să cunosc intimi-

capului să plec de la echipa ce mi-a dat atîtea satisfacții prin rup-tură de contract. Eu sînt profesionist, țin mai mult ca la orice la respectarea obligațiilor dar și a drepturilor mele. La 31 mai contractul meu s-a sfîrșit, a intervenit și demisia președintelui Moratti de care mi-am legat viața la Internazionale și am plecat. Asta-i tot”.

Helenio Herrera e acum în „Cetatea Eternă”. De ce a preferat pe A. S. Roma lui Atletico Madrid — unde refuzul de ultimă oră a produs o grea atmosferă pentru mag? Și ce speră, ce crede că poate face aici, unde nu va găsi atmosfera de muncă, de seriozitate, de sobrietate din nord? Aici unde suporterii sînt mai capricioși decît copiii și președinții de club sînt schimbăți lunar?

— „Am acceptat oferta clubului Roma pentru că a fost cea mai ridicată ca preț. Rog să fie reținută francheta mea. Dar vreau să dau ceva în schimbul sumei (n.n. 100 milioane lire). Nu sînt ce par a fi... Cei mai mulți vîd în mine un om de paradă, de suprafață, de poză. Nimic mai inexact. N-am reușit nimic în viața mea fără muncă și nici nu mi-ar place altfel. La Internazionale am fost antrenorul care a cheltuit cel mai puțin — dintre cluburile majore italiene — pentru jucători. I-am cerut prin transfer fără schimb doar pe Suarez și pe Jair dar — în rest — am muncit ca să ridic băieți tineri — precum Facchetti, Corso, Bedin, Cappellini, Gori, Mazzola II — sau să-i revalorizez pe cei socotiți terminați ca Sarti, Picchi, chiar și Guarneri. Aici îmi propun să-mi croiesc drum printr-o atitudine fără cea mai mică ezitare. Scopul meu: să fac din A. S. Roma campionă Italiei în trei ani! Pornesc aproape de la zero. Gîndiți-vă că cei mai buni jucători de aici

Eftimie IONESCU

Cine poate afirma că un meci de fotbal feminin nu oferă faze spectaculoase?

SECVENȚE GIULEȘTENE INEDITUL UNEI DUPĂ AMIEZE DE SÎMBĂTĂ

La intrarea pe stadionul Giulești. Un spectator încărunit, Vasile Milea, ni se destăinuie: „Două motive m-au făcut să revin, după multă vreme, pe acest stadion. În primul rând, dorința de a revedea pe gazon pe câteva dintre gloriile fotbalului nostru, cu ani în urmă, idoli ai marelui public: Mihăilescu, Socec, Costea, Azbiceanu, Filotti, Androvici, Lungu și, mai apoi, Dungu, Macri, Langa și alții. În al doilea rând, curiozitatea. Trebuie să recunosc că anunțarea unei partide de fotbal între două echipe de fete, prin ineditul ei, atrage; într-un fel, chiar pasionează...”

Sînt cele două argumente care au atras numeroși spectatori în tribunele „potcoavei” din Giulești peste care s-au perindat sim-bătă la intervale de timp inegale, valuri de fum. Fochiștii locomotivelor de pe magistralele noastre de oțel salută în acest fel pe acei care de-a lungul anilor ridicau tribunele în picioare pe Venus, A.N.E.F., Giulești.

Ora 16.45. Părăsesc gazonul viitoarele speranțe ale Rapidului și Ancorei din Galați. Cîteva faze, în care mingea, trimisă cu precizie pe traiectorii imprevizibile (puștii au excelat prin astfel de execuții) sînt răsplătite cu aplauze. Absentează de la apel doar goliurile. Li se trece cu vederea. „Să mai crească”, pare să spună toată lumea...

Cinci minute de așteptare peste ora anunțată. Fetele nu apar. Replică spirituală în tribune: „Hei, nu sîntem la ceasul de la Universitate!”. Reprezentantele sexului slab pășesc fân-țoșe pe micro-terenul înșălit între coordonatele celui mare. Mingea este pusă la centru și... atacă blondele. Pase scurte, cînd precise, cînd imprecise. Așa-i începutul: cu trac.

Fetele în tricouri vișinii — blondele — (să le fi selecționat oare cineva și după culoarea coafurilor?) sînt mai active. Elena Dan, Cristina Chioreanu, Lavinia Musteșea pasează, dribleză și chiar șutează la poartă. Adversarele lor joacă mai economic, cu „il libero” și pe contraatac. (Să nu mai zică cineva că nu sînt la curent cu ultima... modă). În final cîștigă blondele cu 2—1, goliurile fiind marcate de Ioana Dumitru, Lavinia Musteșea și respectiv Stefania Oancea.

Punct de... atracție în acest meci: arbitru. De fapt, arbitra. Viorica Goangea, 19 ani, drăguță și autoritară.

— Este al zecelea meci pe care îl arbitrez. Un altul între fete n-aș mai vrea să conduc. Băieții sînt mult mai ascultători...

Este giuleșteană, merceolog la M.I.C.M. și o mare pasionată a fotbalului.

Rapid — Vasutas Budapesta. Numele jucătorilor, anunțate pe stadion la stația de amplificare, și mai apoi, apariția pe teren a celor care au purtat de-a lungul anilor tricourile echipei din Giulești, declanșează o furtună de aplauze. Roman, Filotti, Macri jonglează cu balonul. Dungu se arcuiește de cîteva ori în aer. Cosma boxează cu precizie. Androvici șutează de mai multe ori năpraznic, dar mingea trece fulgerător pe lingă bare. Aplauze, mereu aplauze. Pentru că cei din tribune își dau perfect de bine seama că dacă s-ar juca și ceva mai... rapid... Nostalgii. Pentru că anii au turnat ceva plumb în picioarele inginerilor Dumitru Macri și Ioan Langa, pentru că tehnicienii Lungu și Filotti, antrenorul Mihăilescu și ceilalți au depășit de mult pragul celor 40 de ani. Frîmțările lor din teren însă, ambția cu care alcargă, efectuarea unor numere personale ca pe vremuri — egal — pasiune pentru fotbal. Dăruire totală sportului rege.

O partidă Rapid — Vasutas fără goluri, ca și cea de juniori. La ieșirea de pe stadion cineva remarcă flegmatic: „Dacă nu erau, ele, nu vedeam azi nici un gol. De ce nu joacă mai mult fotbal fetele?...”

Laurențiu DUMITRESCU

LANGA, în plină luptă pentru balon, ca în zilele cînd era un mijloc de bază al Rapidului...

● Probabil că vă amintiți primul gol marcat de Bobby Charlton în finala C.C.E. printr-o subtilă deviere cu capul a balonului centrat în fața porții portughezeilor. La Florența, înaintea meciului cu Iugoslavia, toți jucătorii echipei Angliei au repetat pînă la plictiseală această execuție tehnică de o finețe neobișnuită.

● Rajko Mitici, directorul tehnic al reprezentativei iugoslave, este și un apreciat gazetar sportiv în redacția ziarului „Jugoslavensky Sport” din Belgrad.

● Întreaga echipă a Iugoslaviei, fără excepție, este formată din studenți. Iată ce studiază acești „copii teribili” ai fotbalului european: Pantelici — Institutul de cultură fizică, Fazlaghić — stomatologia, Damianović — dreptul, Pavlović — filozofia, Paunović — matematicile, Holcer — stomatologia, Petković — istoria, Osim — matematicile, Mušević — comerțul, Trivici — pedagogia, Gaić — Institutul de cultură fizică.

CULESE DIN „CAMPIONATUL EUROPEI”

● Contrar obiceiurilor, prețurile de intrare la stadionul Olimpic din Roma, în prima zi a celor două finale au fost foarte scăzute: 1—5 000 lire. Aceasta în contradicție cu meciurile din campionatul italian cînd un bilet pentru un singur meci (neexistînd cuplaje) ajunge pînă la 7 000 lire!

● Este pentru a doua oară cînd soarta unei reprezentative italiene, evoluînd într-o mare competiție pe stadionul Fuorigrotta din Neapole, este hotărîtă prin tragere la sorți în meciul cu U.R.S.S., din semifinalele „Cupelor Europei” și, în 1960, în finala turneului olimpic cu Iugoslavia. Numai că la această din urmă competiție sorții i-au favorizat pe iugoslavi care au și devenit campioni olimpici.

● După înfrîngerea în fața iugoslavilor și înaintea meciului cu echipa Uniunii Sovietice, jucătorii englezi au vizionat într-un cinematograf din capitala Italiei filmul intitulat „Un mod plăcut de a muri”. Să fie aceasta, oare, o ironie la adresa lor?

● Incasările nete realizate cu ocazia turneului final vor fi astfel repartizate: echipa cîștigătoare (Italia) 30 la sută, finalista (Iugoslavia) 26 la sută, echipa clasată pe locul trei (Anglia) 23 la sută și cea de-a patra (U.R.S.S.) 21 la sută. Interesant de remarcat că dacă echipa campionă ar fi fost stabilită prin tragere la sorți, atunci ambele finaliste ar fi primit cîte o cotă egală: 28 la sută.

● Amabilitatea gazdelor în această competiție a fost mai presus de orice laudă: ele au pus la dispoziția iugoslavilor Centrul tehnic de la Coverciano obișnuitul „cartier general” al squadrei azzurra înaintea marilor competiții și s-au instalat la Finggi, centrul tehnic al reprezentativei... de box, bine înzestrat pentru pugiliști, dar foarte puțin adaptat pentru pregătirea unei echipe de fotbal.

● Singurul jucător eliminat de pe teren a fost mijlocușul englez Mullery în partida cu Iugoslavia. În urma acestei eliminări comisia de organizare a decis suspendarea lui pentru meciul următor, astfel că în partida cu Uniunea Sovietică a fost înlocuit cu Stiles a cărui comportare corectă a fost subliniată de către toți cei prezenți.

● Meciul Iugoslavia—Anglia a făcut victime în rîndul telespectatorilor. Un cetățean iugoslav, pe nume Vukadin Petković, vizionînd meciul la televizor, în momentul cînd Gaić a înscris golul victorios, a suferit un puternic atac de cord și a murit pe loc.

UN MINUS DE UN MILION DE SPECTATORI

„BUNDESLIGA” — Campionatul R. F. a Germaniei care și-a încheiat jocurile recent, a înregistrat un serios regres în privința numărului de spectatori. Media de 20 000 pe meci a fost dată cu ani în urmă ca cifră minimă de existență. Iată cum a scăzut numărul de spectatori: 1965—1966 7,4 milioane; 1966—1967 7,1 milioane; 1967—1968 6,1 milioane.

În tur, cifra s-a ridicat la 3,7 milioane, iar în retur la 2,4 milioane, ceea ce înseamnă o medie de 15 000 și totodată reprezintă o dovadă a interesului redus spre terminarea campionatului.

Doar F.C. Nürnberg (cu un total de 612 634) Werder Bremen (353 973) și Bayern München (366 871) au înregistrat cifre superioare față de sezonul trecut. Cel mai mare regres a înregistrat Eintracht Braunschweig (în medie 11 000) și Hamburger SV (9 000). Media numărului de spectatori la jocurile pe teren propriu:

1. F.C. Nürnberg 36 037; VfB Stuttgart 25 674; F.C. Köln 23 109; Hannover 96-22 165; Bayern München 21 580; Borussia Dortmund 21 496; iar ultimele clasate F.C. Kaiserslautern 12 655; Borussia Neunkirchen 9 798.

În cele 305 jocuri s-au marcat 988 goluri (cifră record), ceea ce înseamnă o medie de 3,24 pe joc. S-au înregistrat 166 de victorii pe teren propriu și 73 de meciuri nule. Din efectivul de 357 de jucători, numai 30 au jucat în toate cele 34 de meciuri. Iată cifre privind numărul de jucători folosiți: F. C. Nürnberg — 15

jucători din care 4 în fiecare joc; Werder Bremen 17/1; Borussia Monchengladbach 17/5; F.C. Köln 21/1; Bayern München 18/2; iar ultimele clasate: Borussia Neunkirchen 22/1; Karlsruhe SC 24/1.

53 de arbitri au condus jocurile și au dictat 13 eliminări și 89 de penalități, din care 67 au fost transformate. Campioana, F.C. Nürnberg a înregistrat pînă acum cel mai mare număr de goluri (47). Werder Bremen a înregistrat recordul de puncte în deplasare (20) și nu a pierdut în ultimele 14 jocuri (3 jocuri egale).

Interesant este faptul că a fost înregistrat un nou record de goluri marcate și totuși numărul spectatorilor a scăzut enorm. Unii își explică acest lucru prin faptul că Nürnberg a dominat clar campionatul, iar pe de altă parte că echipele care au retrogradat, Karlsruhe și Neunkirchen au fost cunoscute cu mult înaintea terminării campionatului. Karlsruhe care și acum un an a luptat pentru evitarea retrogradării, a înregistrat anul trecut, 50 000 spectatori. Anul acesta, retrogradarea fiind prea devreme pecetluită, numărul spectatorilor a scăzut la 10 000. Se speră însă, ca în sezonul următor campionatul să fie mai disputat și, ca urmare, numărul spectatorilor va crește. Multe dintre cluburile din R. F. a Germaniei vor trebui să-și asigure o balanță mai bună între cheltuieli și încasări

CANDIDATE LA CUPELE EUROPENE

„CUPA CAMPIONILOR”	„CUPA CUPELOR”
Mancheste City	West Bromwich Albion
Rapid Viena	Graz A.K.
Anderlecht	F. C. Bruges
—	Spartak Sofia
Acad. Copenhaga	—
Reipas Lahti	Randers Freja
St. Etienne	Lugano F. C.
A.E.K. Atena	Kotkas TP
Waterford	Girondins Bordeaux
—	Shamrock Rovers
Glentoran Belfast	—
Valur Reykjavik	Crusaders Belfast
A. C. Milan	Fram Reykjavik
—	—
Jeunesse d'Esch	St. rosie Belgrad
Rosenberg Trondheim	US Rumlungen
Ajax Amsterdam	Lyn Oslo
—	ADO Haga
Benfica Lisabona	—
SC Carl Zeiss Jena	F. C. Porto
F. C. Nürnberg	Union Berlin
Steaua București	F. C. Köln
Celtic Glasgow	Dinamo Buc.
Real Madrid	Dunfermline
Malmö FF	—
—	Norrköping
Fenerbahce Istanbul	Cardiff City
Ferencváros Budapesta	—
Dinamo Kiev	Vasas Győr
—	Dinamo Moscova

Campioana Italiei și deținătoarea „Cupelor Europei”, A. C. Milan, a optat — după cum relatează presa străină — pentru „Cupa campionilor europeni”. Graz A.K. (Austria) și Girondins Bordeaux (Franța) participă în „Cupa cupeilor” ca finaliste, cîștigătoarele cupelor naționale respective fiind și campioane.

DE ICI, DE COLO

PENTRU sfîrșitul acestui an cluburile sud-americane F.C. Santos (Brazilia) și Racing Buenos Aires (Argentina) intenționează să organizeze un interesant turneu al „campionilor mondiali” (Inter, Real Madrid etc.). Ele au și început tratativele în această direcție.

ÎN CIUDA faptului că sud-americanii se plîng de maniera diferită a arbitrilor europeni, față de aceea a conducătorilor de joc din acest continent, totuși federația statului brazilian Sao Paulo se gîndește foarte serios ca anul viitor să recurgă la serviciile a patru europeni pentru meciuri.

rile din campionatul său.

INTR-UN meci conținut pentru „Cupa internațională” (fostă Cupa Rappan), campioanele Belgiei și R.F. a Germaniei, Anderlecht și F.C. Nürnberg, au terminat la egalitate: 2—2.

● ÎNTILNIRE amicală Franța-Spania a fost perfectată pentru data de 17 octombrie, într-un oraș francez.

DATE stabilite în grupa a V-a a preliminariilor campionatului mondial 1970: Franța-Norvegia în noiembrie 1968, Suedia-Franța la 15 octombrie 1969 și Franța-Suedia la 1 noiembrie.

brie 1969. În grupa a VII-a: Scoția-Austria la 6 noiembrie 1968, Scoția — R.D. Germania la 16 aprilie 1969, Scoția-Cipru la 17 mai 1969, Austria-Scoția la 5 noiembrie 1969, R.D. Germania-Scoția la 8 octombrie 1969.

SANCHIS, cunoscutul internațional de la Real Madrid, a devenit proprietarul unui complex turistic. Prevăzător pentru viitorul său, Sanchis și l-a construit în apropiere de Valencia (locul său de origină). Complexul a fost inaugurat luna trecută, se întinde pe o suprafață de 2.000 mp și dispune de hotel, garaj, piscină etc.

HOTĂRIRI LUATE DE U.E.F.A.

Comitetul executiv U.E.F.A. întrunit la Roma în timpul desfășurării fazei finale a „Cupei Europei”, a luat o serie de importante hotărâri privitoare la bunul mers al fotbalului pe continentul nostru. Dintre cele mai importante hotărâri, amintim:

1. Crearea unei competiții rezervate echipelor eliminate în primele faze ale „Cupei campionilor europeni” și „Cupei Cupelor”.
2. Numirea unei comisii care să studieze calendarul diferitelor competiții internaționale ale sezonului 1968-1969 (Cupa campionilor europeni, Cupa Cupelor, Cupa Europei Centrale, Cupa Inter-Toto etc.).
3. Ajutorarea victimelor cutremurului din Sicilia din iarna acestui an pentru care s-a alocat suma de 5.000 dolari.
4. Începând cu sezonul viitor, în competițiile europene se va ține cont de golaveraj, menținându-se actualul sistem după care un gol marcat în deplasare este socotit dublu și nemăjurându-se un al treilea meci; toate acestea sînt valabile însă numai pînă la sfîrșitul de finală.
5. Cehoslovacia a fost imputernicită să organizeze ediția din 1971 a turneului U.E.F.A. pentru juniori.
6. Reluarea tratativilor cu societățile de televiziune în vederea încheierii unui nou acord.
7. Aprobarea regulamentelor de desfășurare a „Cupei Intercontinentale”, a „Cupei Alpinilor” și a Campionatului european rezervat amatorilor.

NORDHAL ȘI MAGNUSSON LA F. C. NÜRNBERG?

Internaționalii suedezi Tom Nordhal și Roger Magnusson sînt insistent solicitați de către noua echipă campioană a R. F. a Germaniei, F. C. Nürnberg. Pentru acesta din urmă, un mare interes arată și echipa Standard Liege mai ales după ce tratativele lui Magnusson cu Lyon au eșuat.

PREFECTUL ȘI FOTBALUL

Faria Lima este prefectul orașului Sao Paulo și un mare... admirator al clubului Corinthians. Nu de mult, el a avut ocazia să-și manifeste sentimentul de simpatie pentru acest club. Conducerea federației din Sao Paulo a solicitat o audiență pentru a-l ruga să sprijine mărirea capacității stadionului Pacaembu la 100.000 locuri. Prefectul s-a arătat dispus să aprobe bugetul necesar, dar a pus o condiție: să fie selecționat în echipa națională Luiz Carlos, fundașul clubului său preferat... Conducătorii federației au promis că vor studia cazul...

„EMPIRE STATE BUILDING” ȘI... ECHIPA ANGLIEI

Este îndeobște cunoscut că cel mai înalt „zgîrie-nori” din lume, Empire State Building de la New York deși numără 103 etaje, nu are în realitate decît 102. Și aceasta pentru că americanii, așa cum îi știm de superstițioși, cînd au numerotat etajele acestei imense construcții, au trecut de etajul 12 direct la 13, evitînd fatidicul nr. 13. Cum de astfel se petrece de multe ori atunci cînd americanul întîlnește acest număr.

Dar iată că acest fenomen s-a transferat și în lumea fotbalului, manifestîndu-se nu de mult chiar în sinul unei echipe naționale și anume aceea a Angliei. După cum se știe, la turneul final al „Cupei Europei”, toate cele patru echipe participante au fost obligate ca înainte de începerea turneului să prezinte U.E.F.A.-ei un tabel cu 22 jucători care urmează a fi folosiți, numerotați de la 1-22 fie în ordine alfabetică, fie în ordinea posturilor pe care le ocupă în echipă, fie mai întîi titularii presupuși și apoi rezervele etc. etc.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Cîștigătoarea campionatului jubiliar — Din lumea sferelor înalte ale... campioanelor. 2) Cîștigătorii al titlului — ...Cruceanu, tușier la Tg. Mureș în etapa ultimă. 3) A învins la 9 iunie și s-a instalat pe un onorabil loc 4 în clasamentul final — Arpa dreaptă a stelușilor în

meciul ce le-a dat cîștig de cauză — Tinăr atacant stelist. 4) În urmă — Antrenorul principal al campionilor — Subsemnatul. 5) Cîștigătorii, în raport cu antrenorii — ...Tătaru, talent din pepiniera proprie a Stelei. 6) Pofim — Alt „produs” al militarilor bucureșteni — Antrenor specializat în ...partide

chele: 7) Tripletă — Specialitatea lui Olaru. 8) Echipă fără statut profesionalist — Republica Socialistă Cehoslovacia. 9) Mircea Sasu — Mindru (pl) — Steaua, în finală! 10) Usturoi (mold) — Tip de țarm marin — Milton Santos. 11) Inițialele unei echipe din Luxemburg — Stanley al fotbalului — Etapa de la 9 iunie, pentru campionat. 12) Alt component al campionilor — Noroi — „Cercul” ultimel etape. 13) Stadionul din Cluj, teatrul surclasării dinamoviștilor — bucureșteni — Trandafir. 14) Neefructificări, prezente și în ultima etapă — Pe locul secund în ierarhia golgeterilor (13 goluri).

VERTICAL: Fotbaliști de la „U” — ...Hălmăgeanu, titular al campionilor. 2) Primul pe post — Jucător la Marina Mangalia. 3) Cele 26 de „perle” ale campionatului — Oraș revenit recent în „A” — Fecior. 4) Careu — Impetuoașă aripă stelistă — Spărtură în dispozitivul defensiv. 5) Uniunea Artiștilor Plastici — Sare a

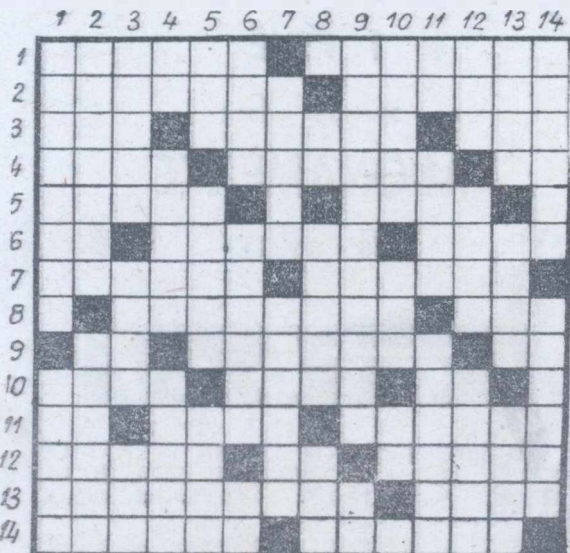
acidului iodic — Constelație (nearu). 6) Pantea, Sorin, Dumitru Popescu și Voinea, de ex., ... — și îi că un înalțas al campionilor — Nichei. 7) Verbul naștelor — Secundu lui Covaci. 8) Televiziune (abr) — Colectiv militar — Inițiale fotbalistice la Duisburg. 9) Trimisă la baraj de golurile lui Mureșan (2 cuv) — Face legătura. 10) Înălțas milenar — Bronz antic — Locul sigiliului. 11) Soare — ... Cislenco, component al echipei U.R.S.S. în meciurile cu Ungaria, disputate nu de mult — Campionatul încheiat la 9 iunie. 12) La diez vechime — Personaj din vechime — Lac pe meleagurile Farului. 13) Tară asiatică — Fundaș al clujenilor în ultima etapă — Prezentă în întîlnirile din București, Ploiești și Tg. Mureș, la 9 iunie. 14) Caracterizare pentru parida din Giulești din ultima etapă — Romeo al stelușilor.

Dicționar: baib, rias, Aes, Iair.

G. C.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 107

ORIZONTAL: 1. — Brașov, Tulcea; 2. — Oradea, Turda; 3. — Amator, Cupa, A; 4. — Pădurari, Eia; 5. — Un, Ma, Abanoși; 6. — S, Pașl, I, Ivan; 7. — Emir, Dana, Ala; 8. — Neteș, N, Bc, T; 9. — Ide, Etan, Alai; 10. — Isau, Teu, U.T.A.; 11. — Vatra Dornei, S; 12. — Asia, Ploiești.

CÎND LAUZI PE „H. H.”...

Cel care a comis această... imprudență a fost Facchetti, cunoscutul internațional italian, care n-a avut ce face și s-a apucat să facă aprecieri mult prea flutante la adresa lui Helenio Herrera. Ceea ce n-a fost pe placul clubului Inter, a cărui conducere l-a și amendat cu un milion de lire!... Din fericire pentru Facchetti, pînă la urmă conducerea clubului a revenit la sentimente mai bune și i-a redus amenda la 50.000 lire...

O COMOARĂ PENTRU PELE!

Celebrul club al nu mai puțin celebrului fotbalist Pele, F. C. Santos, și-a început turneul în Europa jucînd la Cagliari. Nici n-a apucat însă să debarce în Italia, că Pele s-a și văzut asaltat de racoleri. Răspunsul brazilianului însă, a fost net: „Nici un club din peninsula nu mă va putea avea în echipa sa. Ar trebui să-mi ofere cel puțin comoara Vaticanului pentru ca să-l port culorile!”.

ÎN ADEVĂRATA AMBIANȚĂ SUD-AMERICANĂ...

Aproape că nu există joc în America de Sud care să nu provoace... divergențe între jucători și spectatori. Ba s-ar putea spune că, petrecîndu-se altfel lucrurile, n-ar mai fi normal... La un recent meci, foarte aprins, între Botafogo și Flamengo (Brazilia), un compatriot al fundașului central argentinian Manicera (Flamengo) a încercat să-l lovească pe atacantul central Roberto (Botafogo). Pe loc însă, s-a văzut contral și bătut de ceilalți jucători, din mina cărora cu greu a reușit să scape. Totul în cea mai pură atmosferă sud-americană...

CALENDARUL SCOTIEI

Federația scoțiană a stabilit programul reprezentativei sale în vederea meciurilor preliminare ale campionatului mondial. Astfel, Scoția va întîlni Austria la Glasgow la 6 noiembrie 1968 și la Viena la 5 noiembrie 1969, R. F. a Germaniei la 16 aprilie 1969 la Glasgow și 8 octombrie 1969 la Hamburg și Cipru la 17 mai 1969 tot la Glasgow și două săptămîni mai tîrziu în deplasare într-un oraș ce urmează a fi stabilit.

ȘI TOTUȘI, NOI SÎNTEM CAMPIONII!

La întoarcerea în Anglia, revenind de la turnul final al campionatului Europei, antrenorul Alf Ramsey a făcut o scurtă declarație: „Locul trei ocupat de noi nu spune nimic. Noi rămînem cel mai buni și adevărați campioni mondiali”. Intr-adevăr, primii în lume, dar ai treilea la europene...

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

Recenta victorie obținută la Hanovra de către reprezentativa R. F. a Germaniei asupra celei a Angliei este prima din istoricul jocurilor dintre echipele celor două țări. Pînă la Hanovra, din cele 12 meciuri susținute, englezii cîștigaseră zece și terminaseră la egalitate două. Cea de a 13-a le-a fost fatală însă!

În ediția viitoare a „Cupei campionilor europeni” și „Cupei Cupelor”, Olanda va fi reprezentată de Ajax (campioana țării) și respectiv A.D.O. (Haga). Curios că primii au cîștigat campionatul învingînd în meciul decisiv cu 2-1 tocmai pe A.D.O., iar aceasta din urmă a cîștigat cupa țării învingînd în finală, tot cu 2-1, pe... Ajax.

În fruntea golgeterilor ultimei ediții a C.C.E. pe primul loc s-a situat (se putea altfel?) Eusebio cu șase goluri înscrise, urmat de Gento, Masek (Sparta Praga) și Van Himst (Anderlecht) cu câte cinci și Amancio și Gunnarsson (Valur Reykjavik — Islanda) cu câte patru goluri marcate. În total 51 jucători au înscris cel puțin cîte un gol, iar cinci au marcat în propria poartă.

Fostul selecționar unic al reprezentativei Spaniei, Pedro Escartin, intenționa să scrie împreună cu Helenio Herrera o carte intitulată „Despre tacticele moderne în fotbal”. Cum acesta din urmă nu și-a ținut angajamentul ferm luat față de conducerea echipei Atletico Madrid de a prelua conducerea tehnică, atrîgîndu-și prin aceasta antipatia, alături de publicul care l-a așteptat în van la aeroport în ziua în care și-a anunțat sosirea, cit și a întregii presei sportive, Pedro Escartin a renunțat la proiectul său, declarînd: „Nu vreau ca numele meu să apară alături de al său”.

În acest an „Cupa R. F. a Germaniei” a revenit echipei F. C. Köln învingătoare în finală cu 4-1 asupra unui club din divizia secundă V.F.L. Bochum.

Galezul Phil Woosnam, antrenorul echipei nord-americane Atlanta, a preluat conducerea tehnică a reprezentativei Statelor Unite

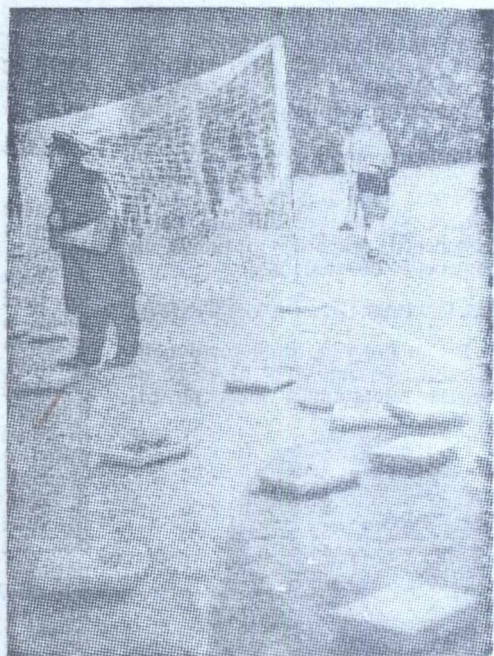

PASIONAȚII DE PRETUTINDENI

Pretutindeni fotbalul are vedetele sale. Joe într-adevăr universal, el a pătruns pe toate meridianele și indiferent de vîrstă sa pe un continent sau altul, pasiunea este aceeași. Acești trei copii filipinezi care, desigur, n-au văzut multe meciuri în viața lor, au știut totuși să „deplaseze” pe unul din cei mai buni jucători asiatici, indianul Asoke Chatterjee, aflat cu echipa sa reprezentativă la Bangkok, cu prilejul unui turneu internațional. Și bineînțeles că ritualul autografului, ca și regulamentul jocului cu balonul rotund, este același pretutindeni...

PERNELE SPANIOLE

Cînd suporterii se supără (și nu arareori cauza o constituie conducătorii de joc), ei apelează la mijloace sonore și, din păcate uneori și la mijloace contondente. „Fans” din Anglia, de pildă, obișnuiesc să folosească, sticlele... Madrileni însă, dorind să contrazică opiniile celor care le reproșează temperamentul vulcanic, au găsit o soluție de compromis: ei aruncă în teren pernele locurilor din tribune... Nervii se descarcă, dar nimeni nu poate fi vătămat! Iată cum arată stadionul Manzanar din Madrid, cînd spectatorii nu sînt de acord cu deciziile arbitrilor...

ÎN POARTĂ — O DATĂ CU GOLUL!

„Chiar dacă ești jucător de cîmp, nu trebuie să-ți fie străin plonjonul portarului” — pare a argumenta această fotografie din campionatul de fotbal al Republicii Arabe Unite. Atacantul egiptean a trebuit să apeleze la această săritură acrobatică pentru a înscris golul victoriei.

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboc

Cu cine jucăm in „Cupa Tirguri.or”

Ieri seară a avut loc tragerea la sorți a jucătorilor din cadrul primului tur al „Cupei orașelor tirguri”.

Cele două reprezentante ale țării noastre, Rapid și F. C. Argeș au primit — pentru primul tur — ca adversare pe OFK Beograd (sau Partizan Belgrad, în funcție de hotărârea federației iugoslave) și respectiv Leixoes Porto.

IUGOSLAVIA-ROMANIA IN OCTOMBRIE ?

Intr-o declarație făcută presei iugoslave, selecționerul Mitici a declarat că partida amicală cu echipa României forul din Belgrad o va propune forului de la București pentru luna octombrie.

RAPID — LOKOMOTIV SOFIA 3-1 (2-0)

Cine credea ? Da, cine credea că acest Rapid, înfrânt duminică de Dinamo nu numai pe tabela de marcaj dar și moraliceste, decimat fiziceste de numeroase accidente din ultima vreme, va putea să câștige prima manșă a finalei cu Lokomotiv Sofia după numai două zile de pauză și să joace de o manieră care să-i atragă aplauzele publicului ? Intr-adevăr, fără Dan și Greavu din linia de fund, cu Dinu în continuare indisponibil, cu Dumitriu II și Ion Ionescu accidentați, și fără Neagu, deci cu mai bine de jumătate din echipă în imposibilitate de a îmbrăca tricourile vișinii, giuleștenii s-au întrecut pe ei și, cu toate că au aliniat rezerve (și acestea, completate cu Panici și Seceleanu de la C.F.R. Timișoara), s-au apropiat de titlul de campioană europeană a echipelor feroviare.

Principalul factor al victoriei a fost, după părerea noastră activitatea neobosită în teren a tuturor jucătorilor. Lipsită de artizanii jocului tehnic (Dumitriu, Ionescu), echipa din Giulești a pus, în mod fortuit, accentul pe combativitate și elan, proprii vârstei jucătorilor care alcătuiau majoritatea formației. De aceea, probabil, calitățile tehnice ale echipei bulgare au ieșit mai mult în evidență. Bonev, Kotkov, Debriski și V. Vasiliev au fost cei care au imprimat această superioritate tehnică, înfrântă însă, cum am spus, de vitalitatea tinerilor rapidiști. Oricum, Lokomotiv Sofia, ocupanta locului trei în clasamentul primei divizii a Bulgariei și o veritabilă „osatură” a selecționatelor olimpice bulgare — beneficiind și de concursul celui mai „en vogue” jucător bulgar, Bonev (Lokomotiv Plovdiv) — a demonstrat clar prin ce își menține fotbalul vecinilor noștri prestigiul dar —

în același timp — a mărit prin toate acestetribute ale cărții sale de vizită, valoarea victoriei Rapidului.

Fără îndoială, victoria este frumoasă și cei ce au obținut-o trebuie felicitați. Dar — și aici intervine semnul de întrebare — cele două goluri avans vor rezista ele în meciul de la Sofia care, după cum au decurs „ostilitățile” de ieri, se întrevade a fi foarte disputat ? Nu e mai puțin adevărat că în partida-relu vor juca și Dan, și Greavu și — probabil — Ionescu, ceea ce va mări considerabil potențialul echipei. Important este însă că formația din Giulești să nu socotească viitoarea întâlnire cu Lokomotiv ca mult mai ușoară datorită avantajului acumulat, ci pregătirile să fie privite cu aceeași atenție ca și până acum.

Arbitrul Jan Pawlik (Polonia) a condus bine următoarele formații :

RAPID (antrenor : V. Stănescu și V. Stănculescu) : Răducanu — Ștefan, Motroc, Lupescu, Costea — Dumitru (min. 56 — Panici), Jamalschi (min. 70 — Petreanu) — Năsturescu, Seceleanu, Pop, Codreanu (eliminat în min. 81).

LOKOMOTIV (antrenor : Gh. Berkov) : Jordanov (min. 46 — Deianov) — Gherov, Christakiev, Safirov (min. 60 — Popov), V. Vasiliev — T. Kolev, Georgiev — Bonev, G. Vasiliev, Kotkov, Mihailov (min. 46 — Debriski).

Au marcat : Seceleanu (min. 11), Codreanu (min. 44), Lupescu (min. 77 — din penalti) pentru Rapid, respectiv Kotkov (min. 54).

M. TUDORAN

DIN EVENIMENTELE

SĂPTĂMÎNII

PATRU MECIURI NULE în Cupa Italiei ! Anul acesta, Cupa Italiei se dispută după un nou sistem : turneu în 4 echipe „fiecare cu fiecare”. Primele două etape s-au încheiat cu patru rezultate de egalitate : Inter — Bologna 1-1, Torino — Milan 0-0, Inter — Milan 0-0 și Bologna — Torino 1-1 ! Astfel că în clasament, toate patru echipe se află la egalitate de puncte ! Turneul continuă.

DUPĂ ȘASE ANI... F. C. Porto a izbutit să câștige Cupa Portugaliei, a cărei mare favorită era. Victoria sa a fost sărbătorită de entuziaștii suporterii în stil sud-american.

MATT BUSBY PREȘEDINTELE CLUBULUI MANCHESTER UNITED. Evenimentul este... pronosticat să se producă în toamnă. Bineînțeles, dacă Busby nu va prefera să rămână managerul echipei.

DIDI — ANTRENOR AL ECHIPEI PERULUI. Contractul a fost semnat și în curând faimosul fost internațional brazilian va începe selecționarea și pregătirea reprezentativei pentru campionatul mondial din 1970.

CINE VA FI ANTRENORUL ECHIPEI SPANIEI ? Eliminarea echipei din campionatul Europei a redeschis problema antrenorului. Pentru înlocuirea lui Balmanya se vorbește de Naringa și, mai ales, de Santamaria, fostul jucător al lui Real Madrid, care a fost antrenorul naționalei amatoare.

CAMPIONATUL EUROPEI ÎN... CULORI ! Televiziunea italiană a filmat în culori toate partidele disputate în cadrul turneului final al campionatului Europei. Aceste prețioase documente au fost depuse în arhiva sa. Păcat că nu le-a destinat unui circuit public...

Primul meci al brazilienilor în Europa: O DECEPTIE!

Prezența reprezentativei Braziliei în Europa constituie un veritabil eveniment sportiv, care îi face pe amatorii de fotbal și pe specialiști să mai întîrzie pe stadioane, renunțînd pentru moment la plăcerile vacanței... Așa se face că primul meci susținut la Stuttgart a fost urmărit de nenumărați tehnicieni, curioși să vadă la lucru noua față a fostei campioane mondiale. Printre ei și trimisul special al lui „L'Equipe” și „France Football”, JACQUES THIBERT, din ale cărui observații reproducem câteva în rîndurile de mai jos.

LA UN PAS DE... CATASTROFA!

De la început, redactorul contractului parizian subliniază că această selecționată pusă pe pi-

tastrofă. Dacă la pauză echipa R.F.G. ar fi condus cu 3-0 n-ar fi fost deloc surprinzător. Atît de evidentă a fost dominarea gazdelor“. Acestea, sub bagheta magică a foarte ofensivului cuplu Beckenbauer — Overath, au asaltat pur și simplu poarta brazilienilor, unde au ratat numeroase ocazii din cele mai clare.

FĂRĂ PELE — O ECHIPĂ OARECARE !

Ferindu-se totuși să tragă concluzii definitive, limitîndu-se la evoluția echipei în acest meci, J. Thibert subliniază lipsa marilor personalități în „selecționata 1968”, nenumăratele erori tehnice și tactice comise de-a lungul partidei, precum și naivitatea „apărării în linie” (acest „joc periculos la nivel internațional”), în cursa căreia (ofsaide) au căzut totuși de multe ori înaintașii vest-germani. Lipsa de valoare la eșalonul brazilian, demonstrat în Suedia și Chile de Pele et Co., a făcut din această echipă națională „o selecționată ca atîtea altele”. Thibert se și întrebă : „Cu Pele ar fi fost mai bună ?”. Și tot el răspunde : „Sigur, prezența lui Pele ar fi dat alt curs jocului, dar n-ar fi schimbat prea mult fața echipei”.

EFECTELE RIVALITĂȚII SAO PAULO-RIO

De ce, totuși, Brazilia — țară bogată în talente și tradiții — nu a reușit să găsească înlocuitori pentru vechii „mondiali” ? Una din explicații se găsește în teribila luptă dintre cele două puternice centre fotbalistice Sao Paulo și Rio de Janeiro, cu consecințe asupra structurii lotului reprezentativ : multe elemente de valoare superioară celor deplasați în Europa, au rămas acasă. Printre ei, Ademir da Guia, „creierul” lui Palmeiras. De altfel, componența lotului a fost aspru criticată de presă și specialiști la publicarea ei. Se pare însă că Aimore Moreira este conștient de lacunele lotului,

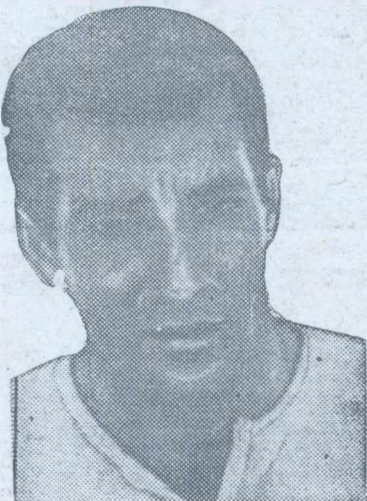
pentru că la sosirea în R.F. a Germaniei a declarat : „Voi sin-teți vicecampioni mondiali. Noi venim să învățăm”. Iar după joc a fost destul de înțelept ca să nu se pronunțe în nici un fel.

VEST-GERMANII NU ȘTIU CE SĂ CREADĂ

După acest meci, în care reprezentativa vest-germană „a făcut dovada sănătății fotbalului practicat”, a tuturor calităților care-i pot fi pretinse unei echipe cu joc modern și a obținut

primul succes asupra fostei campioane mondiale (din trei meciuri), la două săptămîni după un succes asupra actualei (Anglia), H. Schön și ceilalți specialiști nu mai știu ce să creadă : au cu adevărat o echipă mare sau, cum și afirmă de altfel, fotbalul brazilian nu mai dispune de stele în jurul lui Pele ? Jacques Thibert opinează pentru just-tețea ambelor concluzii.

Cît îi privește pe brazilieni însă, să așteptăm și celelalte în-tîlniri din Europa.

GERSON

cioare de Aimore Moreira a decepționat mult pe cei 75.000 de spectatori prezenți la Stuttgart. „Germanii — spune J. Thibert — au trecut pe lângă o victorie istorică... și brazilienii, în defini-tiv, trebuie să fie fericiți că au pierdut numai cu 2-1...”. Și adaugă : „Brazilienii, ca și englezii (n.r. — cu două săptămîni în urmă), au fost la un pas de ca-

PICIOARE DE PLUMB...

După euforia succesului în „Campionatul Europei”, italienii au trebuit să se întoarcă repede spre finala „CUPEI ITALIEI”, care se dispută după o formulă nouă, sistem turneu, cu participarea unora dintre cele mai celebre cluburi din peninsula, ajunse pînă în această fază : A. C. Milan — marea per-formeră a sezonului, campioana, deținătoarea „Cupei cupelor” — Internazionale, Bologna și Torino.

Pentru zile de plin concediu, pentru meciuri care au fost concurente de întrecerile splendide din „Campionatul Europei”, un

Correspondență telefonică spe-cială din Milano, de la LUIGI SCARAMBONE

număr destul de mare de spectatori — în medie 25.000 — au venit să vadă pe unii dintre cei ce au jucat în „squadra azzura”. Dar internaționalii sînt la capătul puterilor. Domenghini și Prati sînt epuizați. Privești niște umbre care se mișcă cu încetini-torul în teren. Aproape la fel, Mazzola și Lodetti, deși ei par ceva mai proaspeți. În schimb acești inepuizabili care sînt Facchetti și Burgnich sau Rosato joacă cu o vivacitate, cu o poftă și o rezervă fizică și nervoasă ca de început de sezon.

Ultimul act al „Campionatului Europei” l-a reprezentat nu înmînarea trofeului în-vingătorilor ci seria de emisiuni ale televi-ziunii în care au apărut, în cadrul unor foarte interesante interviuri, toate marile figuri ale fotbalului italian, de ieri și de astăzi ; finalul i-a fost rezervat lui Facchetti, care, printre altele, a repetat elogiul lui Helenio Herrera, publicat cu cîva timp îna-inte în ziare, ca răspuns la întrebarea : cui îi datorează în primul rînd ascensiunea sa în fotbal ?

La ordinea zilei rămîn însă transferările. Pînă acum se știe cu certitudine de tre-cerea lui Anastasi de la Varese la Juve-nus pentru 660 de milioane de lire, cifră record. Bologna și Atalanta au făcut un schimb de centrîi atacanți : Clerici pentru Savoldi. Este sigur că și Juliano va părăsi Neapole și tot așa de sigur este că el va veni la Milano ; singurul lucru incert este care din cele două cluburi — Internazionale sau Milano — îl va obține. Helenio Herre-ra cu care am stat de vorbă astăzi dimi-neată, mi-a spus că a găsit cinci jucători tineri, promițători, la echipele din zona Romei și că speră să realizeze și alte două-trei transferări de primul calibru spre a încropi cît de cît o formație la noul său club. Acesta face eforturi spre a achita și ultima tranșă, de 30 milioane de lire, din suma stabilită pentru trecerea fostului antrenor al lui Inter, în cadrul său.

CAMPIONATUL JUNIORILOR

Sezonul competițional 1968-69 nu s-a încheiat odată cu campionatul și cupa. El continuă cu ultimele întreceri : campionatul național de juniori și barajul pentru Divizia A și B.

ÎN CAMPIONATUL JUNIORILOR s-a ajuns la etapa semifinalelor. Duminică au avut loc „sferturile”, care s-au încheiat cu următoarele rezultate :

Dinamo București — Steaua „23 August” București 2-0.

Minerul B. Mare — Lemnaru Odorhei (la Cluj) 4-2.

F. C. Argeș Pitești — Steaua București (la Cimpina) 4-2.

În timpul regulamentar de joc la această partidă rezultatul a fost 0-0. Pentru desemnarea echipei cîștigătoare s-a recurs la executarea a cîte 4 lovituri de la 11 m. Piteștenii au transformat pe toate 4, bucureștenii numai două.

U.T. Arad — C.S. Reșița (la Timișoara) 1-0
Semifinalele au loc astăzi, joi, la Sibiu în cuplaj : U. T. Arad—F. C. Argeș și Dinamo București—Minerul B. Mare. FINALA CAMPIONATULUI SE VA DISPUTA DUMINICĂ LA TIMIȘOARA, în deschidere la unul din meciurile din barajul pentru Divizia A, programat în acest oraș.

TĂCEREA NU-I ÎNTODEAUNA DE AUR

(Urmare din pag. 3)

piniile jucătorilor, încearcă să obțină de la jucători declarații de negare a afirmațiilor făcute în revista noastră. Firește, întîmpină mari dificultăți, deoarece cuvintele jucătorilor au fost red-date de noi cu excitație. Antrenorul echipei naționale s-a supă-rat pe noi, nu mai vrea să stea de vorbă cu redactorii noștri și a început să ne denigreze. Nu este prima manifestare de acest gen a antrenorilor noștri. Așa a procedat și predecesorul lui An-gelo Niculescu la destinele echi-peii naționale, astă-toamnă, pe a-tunci pentru declarații ale an-trenorilor din Divizia A despre echipa națională. Dacă adevărul supără, aceasta nu este vina noastră.

Noi vom continua în mod ho-tărît să cerem Federației romă-ne de fotbal, comisiilor și cole-giilor ei, dar mai ales antreno-rilor echipelor naționale să răs-

pundă la critici, să justifice ac-țiunile lor, să-și spună părerile în ziarul și revistele de speciali-tate, în coloanele rubricilor de sport ale presei centrale și jude-țene. Este o datorie de prim or-din pe care trebuie s-o îndepli-nească toți acei care răspund de activitatea fotbalistică.

Apropo ! De ce colegiul de ar-bitri nu face precizări cu privire la arbitrajul lui Vasile Dumitrescu ?

PRONOSPORT

1. Cehoslovacia—Brazilia	1
2. Bologna—Inter.	1
3. Milan—Torino	1
4. Foggia—Palermo	1
5. Genova—Messina	x
6. Livorno—Catania	x
7. Modena—Venezia	2
8. Potenza—Reggina	2
9. Monza—Lecce	x
10. Novara—Catanzaro	1
11. Perugia—Bari	x
12. Reggina—Lazio	1
13. Verona—Padova	1

CU ÎNCEPERE DE LA

1 IULIE

se pot face

ABONAMENTE

la revista

Fotbal

DORITORII SE POT ADRESA IMEDIAT LA OFICIILE P.T.T. DIN ÎNTREAGA TARĂ ȘI LA FACTORII POȘTALI DIN RAZA DOMICILIULUI LOR.

COSTUL ABONAMENTELOR : 26 lei pe 3 luni, 52 lei pe 6 luni și 104 lei pe un an.